

KOZ

ŠKOLSKI

Školski list OŠ Vladimira Nazora

Svibanj, 2008.

ŠARKO

List učenika OŠ Vladimira Nazora Crikvenica

ADRESA UREDNIŠTVA

OŠ Vladimira Nazora

Vinodolska bb, 51260 Crikvenica

Tel./fax. 051/ 781 – 091

E-mail: os-crikvenica-002@skole.t-com.hr

IZDAVAČ

OŠ Vladimira Nazora

ZA IZDAVAČA

Ravnateljica Deana Čandrlić – Zorica, prof.

UREDNIŠTVO

Lucija Šušnja, Iva Šumonja, Franko Car, Ariana Kulišek, Maja Kutija, Kristina Krnjić, Vlatka Mašić, Rahela Srdoč, Loren Lelas, Doris Noč (5.c)

Hana Jurčić, Valentina Barac, Dominik Komadina, Dijana Morožin (6.b)

Ivana Novak, Vedrana Šegulja, Eduard Šubat, Gracian Čop, Antonija Manestar, Ana Kalanj, Anja Šegulja, Natali Kostanjšek, Katarina Pavlić (7.c)

GLAVNA UREDNICA

Jasmina Manestar, voditeljica novinarske družine

VANJSKI SURADNICI

Foto skupina

Likovna skupina

Učitelji hrvatskoga jezika

Učitelji razredne nastave

Nastavnica informatike

TISAK

TKD Delnice

NAKLADA

220 primjeraka

Pozdrav čitatelju!

Dragi čitatelju, u tvoje ruke prepuštamo ti novi broj školskoga lista Šarko. Ovogodišnji Šarko puno je poradio na svom izgledu. Posjetio je mnoge tretmane ljepote na kojima smo ga htjeli što više dotjerati. Šarko je u protekloj godini prošao mnogo novinarskih, lektorskih i korektorskih «manikura», «pedikura» i «masaža». Na tom putu ljepote pokupio je mnoštvo zanimljivih tekstova kojima je popratio sve važnije događaje u ovoj školskoj godini, mnoštvo pjesmica, crteža, fotografija i zabavnih igrica. Zatekao je i naše osmaše kako se fotografiraju pa im je ukrao po jednu fotografiju, a saznao je i što planiraju nakon što izađu iz naše škole. Samo za tebe, Šarko je bio jako vrijedan i znatiželjan, a naravno, i mi školski novinari smo mu u tome malčice pomogli. Sada brzo kreni na čitanje i dobro se zabavi!

UREDNIŠTVO

"Bez njih ništa"

Bez njih bi Šarko bio samo riječ bez slike, a znamo da slika govori puno više od riječi. Njihovi su fotoaparati vrebali iza svakoga ugla i iz svakoga grma. Oni su bili uz nas na svim događanjima u ovoj školskoj godini te su strpljivo udovoljavali svim našim novinarskim prohtjevima. U tome iz kojega ugla uhvatiti najbolji kadar i kako slikom vjerno predočiti događaj pomogla im je njihova voditeljica, nastavnica Suzana Mandić.

Hvala i našim likovnjacima!

Oni su najkreativniji i najmaštovitiji u našoj školi! Oni su naši vrijedni likovni umjetnici! Unijeli su u naš Šarko boju i veselje pod vodstvom nastavnice Ljiljane Mužević. Njima zahvaljujemo na ovoj zanimljivoj naslovnici i uvodnoj stranici Šaralice.

I tako su proletjele godine...

Ostaje pred svakim od nas poneki trenutak u kome se malo govori ili razmišlja, u kome se traže riječi i prikivaju misli. Odlazak u mirovinu. Trenutak svečan kao rastanak i pomalo sentimentalno kao ponovni susret. Ostaje u nama kao dio naših sjećanja, dio naših misli, dio svakoga od nas koji ostajemo.

Nenametljiva i skromna, naša je kolegica Vlasta Lončarić posljednji put, kao i svih ovih 40 godina, izašla iz zbornice ruku punih knjiga.

Generacijama učenika prenosila je znanje i ljubav prema materinjem jeziku, a posebice ljubav koju je osjećala za domaću čakavsku riječ.

Godinama urednica Šarka i voditeljica mladih novinara nastojala je svaki trenutak u školi oteti zaboravu i bilježiti sve ono što vrijedi zapamtiti.

I tako su proletjele godine... Stigla je zaslužena mirovina. Dani bez školskog zvona, priprema, sastanaka. Dani ispunjeni svakodnevnim poslovima, ribolovom i noćnim kupanjem u moru. (Sjećam se njenog radosnog lica kada je pripovijedala o tome.)

Draga Vlasta, želimo ti još mnogo takvih dana. Provedi ih sa svojom obitelji, s dobrom knjigom u ruci, s morem u kosi. Mi ćemo te pamtiti kao dobru prijateljicu i dragu osobu «starinskih vrijednosti.»

A i nama koji smo ostali prolaznost već polako domahuje krilima...

Tvoja kolegica, Ivana Jovanović

OD OVE GODINE I ONI SU S NAMA

I ove školske godine velika vrata naše škole otvorila su se za najmanje učenike – prvašiće. Prvog dana škole u pratnji svojih roditelja znatiželjni i uzbuđeni pogledom su tražili svoju prvu učiteljicu i svoje suučenike s kojima će zajedno «grijati klupe» najmanje četiri godine. Ukupno je u ovu školsku godinu upisano 72 učenika, a od toga 45 prvašića pohađa prvi razred u matičnoj zgradi u Crikvenici, 12 učenika u područnom odjeljenju naše škole u Dramlju te svega 5 učenika u Jadranovu. I što na kraju reći?! Želimo im sretan početak!

Lucija Šušnja, 5.c

SIGURNIJI U PROMETU

Od ove školske godine naši su učenici sigurniji u prometu pri dolasku i odlasku iz škole. Naime, nakon stalnih upita roditelja i uprave škole pred ulazom u školsko dvorište postavljeni su «ležeći policajci» kako bi vozači usporili brzinu kretanja ispred ulaza u školsko dvorište.

Tako vozači imaju vremena vidjeti djecu te zaustaviti vozilo kako bi im omogućili da sigurno prijeđu kolnik. Osim toga, u blizini obe crikveničke osnovne škole postavljeni su i mjerači brzine kako bi upozorili vozače da odstupaju od dozvoljene brzine i na neki ih način natjerali da uspore svoje vozilo. Za naše najmlađe učenike, nove sudionike u prometu organizirano je i prigodno predavanje na temu kako se ponašati u prometu i kako sigurno doći od kuće do škole i od škole do kuće.

Maja Kutija, 5.c

"MANJE PAPIRA VIŠE ŠUMA I KISIKA"

U našoj školi 17. listopada organizirala se prva ovogodišnja humanitarna akcija sakupljanja staroga papira pod sloganom "Manje papira više šuma i kisika". Akciju su podržali svi učenici od prvog pa do osmog razreda, a školsko je dvorište toga dana bilo mjesto gdje su vrijedne ruke naših učenika slagale hrpice staroga papira s velikom željom da akcija bude uspješnija nego ikad. Najuspješniji među mlađim razredima bio je 4. A sakupivši 971 kilogram papira, dok su učenici

6. B izvagali 838,5 kilograma i tako postali najuspješniji među starijim razredima. Inače, u akciji je ukupno sakupljeno 8174,8 kilograma papira, što bi značilo da smo spasili 160 mladih stabala i uštedjeli 15 600 kwh energije te 1 918 560 l vode. Novac prikupljen ovom akcijom bit će doniran djeci s posebnim potrebama, našim suučenicima. Pozvani da čine dobro učenici su akciju odradili s velikom radošću te su i ovom prilikom pokazali da imaju veliko srce.

Iva Šumonja, 5.c

DAN JABUKA

Cijela naša škola, svi učenici i nastavnici obilježili su Dan jabuka, 20. listopada. Domaćice u školskoj kuhinji za svakoga od nas spremile su jabuku pa je toga dana bila prava fešta od jabuka u svakom razredu. Cijela škola mirisala je na taj divan jesenski plod kojeg smatraju izuzetno zdravim, simbolom ljepote, dugovječne mladosti te plodnosti. Bili smo vrijedni! Crtali smo jabuke i pisali smo o njima prekrasne lirske uratke. Jabukama smo posvetili i pano u hodniku škole, a tamo ste mogli naučiti sve ono što o jabukama dosad niste znali.

Jeste li znali?

- Pravi naziv za jabuku jest MALUS DOMESTIKA i spada u porodicu ruža.
- Jabuke su izvrstan vlakana smanjuju kolesterol i potpomažu probavu.
- Sirove jabuke sadrže 80% vode i samo 40 Kcal.
- Bogat su izvor vitamina, a jedna jabuka osigurava 1/5 dnevnih potreba za voćem i povrćem.
- Tri jabuke dnevno smanjuju rizik za infarkt.

Loren Lelas, 5.c

15. TRADICIONALNI GLJIVARSKI VIKEND

Vikend posvećen gljivama organiziran je 14. listopada. Bio je to 15. tradicionalni gljivarski vikend koji, naravno, nije prošao bez nas. Dvadesetak naših predstavnika krenulo je na izlet u prirodu, a tim izletom obilježena su i još dva značajna datuma – SVJETSKI DAN PJEŠAČENJA i DAN ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE.

Organizirano pješaćenje na području od LD Vepar do Zagradskog vrha bila je kvalitetna promocija kretanja koje koristi zdravlju te je preventiva pretilosti i drugih fizioloških poremećaja koji prate takvo stanje organizma. U berbi gljiva učenici su se upoznali s nekim jestivim gljivama našega podneblja te njihovim značenjem u ljudskoj prehrani, a uočili su i veliku potrebu njihovog očuvanja. Naravno, upoznali su i one druge – otrovne gljive. Zaključak vezan uz njih?! NE DIRAJ IH!

Kristina Krnjić, 5.c

DANI KRUHA

Slastice, mirisne slastice, pogače, kolači i slatki kruh svuda po školi. Na divno uređenim stolovima u hodniku, na klupama u razredima najmlađih učenika, u zbornici.... Naše majčice i bake bile su i ove godine jako vrijedne. Vještih rukama pomogle su nam da na pravi način obilježimo DAN KRUHA.

Fešta od kruha i slastica u vrijeme velikoga odmara preselila se iz škole na već poznato

mjesto, štand na tržnici. Tamo smo se pohvalili trudom naših majki, a prekrasno omotane slastice mamile su poglede brojnih Crikveničana koji su se rado pridružili našoj fešti od kruha. U svega par trenutaka prepun stol bio je prazan, a mirisne su slastice toga dana ukrasile stolove naših sugrađana.

Dragi naši sugrađani, neka Vam je u slast i dođite nam opet da zajedno proslavimo DAN KRUHA!

Lucija Šušnja, 5.c

RAZNIM AKTIVNOSTIMA OBILJEŽILI SMO MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI

U mjesecu borbe protiv ovisnosti bili smo zaista jako vrijedni s ciljem da naše učenike što više informiramo o opasnostima koje stvaraju različiti oblici ovisnosti. Najaktivniji bili su naši osmaši koji su se potrudili urediti dva naša panoa u holu škole, a iz materijala kojega su izložili mogli ste saznati sve o opasnosti konzumacije opijata, alkohola ili prevenciji smrtonosnih i danas vrlo raširenih spolnih bolesti.

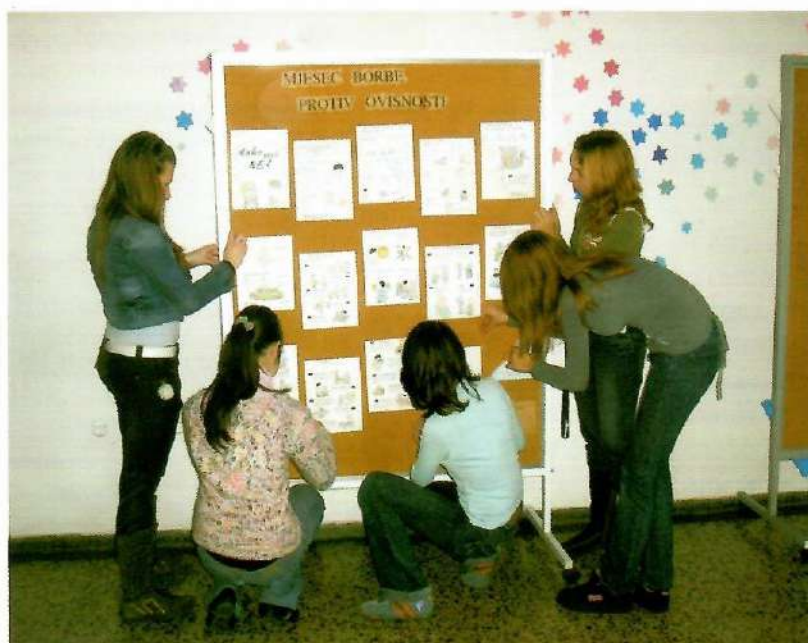
Ugostili smo i posebnu gošću, dr. Blanku Boroša Zoričić, našu školsku liječnicu koja je osmašima održala zanimljivo i edukativno predavanje na ovu temu. Liječnica je upoznala učenike s pojmom ovisnosti, rizicima koje donosi unošenje alkohola, nikotina, sintetičke i prirodne droge. Posebnu pozornost liječnica je posvetila

drogama s kojima učenici mogu najčešće doći u iskušenje, kao što je trava, extasy, droga za silovanje, kokain i heroin te posljedicama njihove konzumacije. Drugi dio predavanja odnosio se na reprodukciju ljudske vrste, odrastanje, sazrijevanje, rizične spolne odnose, spolne bolesti, trudnoću i zlostavljanje. Važno je znati, naglasila je dr. Boroša- Zoričić da je većina spolnih bolesti smrtonosna i vrlo lako prenosiva. Prevencija je zaista od izuzetne važnosti za sve te bolesti, a naročito danas najraširenijeg AIDS-a (SIDA), zaključila je dr. Blanka Boroša – Zoričić i naši osmaši.

U mjesecu borbe protiv ovisnosti u kabinetu biologije održane su i radionice kojima je bio cilj dokazati kolika je zaista štetnost opijata i svega onoga do čega može dovesti neuredan način života.

Mjesec borbe protiv ovisnosti obilježili smo, a kako drugačije već športom, vođeni motom «Športom protiv droge - športom protiv ovisnosti». Naime, održao se prijateljski nogometni susret između naše škole i nama susjedne OŠ Zvonka Cara.

Temu ovisnosti shvatili smo zaista ozbiljno i obilježili na najbolji mogući način kroz niz zanimljivih događanja.

Ana Kalanj, 7.c
Katarina Pavlić, 7.c

REVIJALNA UTAKMICA „ŠPORTOM PROTIV DROGE – ŠPORTOM PROTIV OVISNOSTI“

Učenici dviju crikveničkih škola, OŠ Vladimira Nazora i OŠ Zvonka Cara, revijalnom nogometnom utakmicom pod motom «Športom protiv droge - športom protiv ovisnosti» obilježili su MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI. Nogometni spektakl odigrao se u Gradskoj športskoj dvorani pred mnogobrojnim navijačima obje škole, koji nisu skrivali svoje oduševljenje, ali i razočarenje igrom svojih predstavnika na terenu. Na kraju rezultat je bio sljedeći, 3:1 za OŠ Vladimira Nazora. Bio je ovo zaista pravi športski događaj, koji je uz to imao i edukativni karakter. Revijalna utakmica bila

je «šećer na kraju» mnogobrojnim aktivnostima kojima su obje škole obilježile MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI.

Ana Kalanj, 7.c
Katarina Pavlić, 7.

KNJIŽEVNI SUSRET (INTERVJU) S KNJIŽEVNIKOM TITOM BILOPAVLOVIĆEM

U listopadu, *Mjesecu hrvatske knjige*, našu je školu posjetio književnik Tito Bilopavlović. Književni susret održan je u holu škole, a interes učenika bio je izuzetno velik. Naravno, bili smo tamo i mi, novinari. Obasuli smo Tita Bilopavlovića pitanjima kako bismo vam mogli ispričati što više o ovom zanimljivom "umjetniku riječi".

Evo što smo saznali!

U svom dugogodišnjem radu književnik Tito Bilopavlović napisao je mnogo knjiga. Jedna od najpoznatijih je *Paunaš*. Ta je knjiga nagrađena mnogobrojnim književnim nagradama, a *Paunaš* je ujedno i autorova najdraža knjiga. Iako nam je rekao da nema uzora u stvaranju, tijekom našeg razgovora više je puta spomenuo književnika Ivana Kušana. Od dvadeset i sedme godine života počinje pisati časopise za mlade, a list *Mladost* nagrađen je Nagradom Društva hrvatskih književnika. Svoje knjige Bilopavlović ne piše ciljano, iako postoji nekoliko njegovih djela koja su napisana u manje od dva mjeseca. Titovo djelo *Pijesku već oplakanom* ove je godine slavilo 40 godina. U svojim djelima književnik često spominje djevojčicu po imenu Anica za koju nam je rekao da je uistinu postojala. Naime, Anica je bila njegova velika simpatija i sjedila je ispred njega u osnovnoj školi. Titovo djelo *Graditelji ruševina* čini 90 izabranih stranica napisanih članaka i priča. Devedeset od ukupno tisuću stranica materijala! Književnik nam je rekao da je mnogo putovao u potrazi za novim i zanimljivim ljudima o kojima bi kasnije pisao knjige. Dječak koji se spominje u djelu *Čao slinavci* podsjeća ga na mladog Krležu, pa možemo zaključiti da mu je i on na neki način bio uzor. Posljednje objavljeno Bilopavlovićevo djelo nosi naslov *Čitaj gospodine balavče*, a u tom djelu opisuje događaje jednog dječaka tijekom rata. Saznali smo i da je jedino mjesto gdje

književnik ima potpuni mir, svoju oazu za stvaranje, drvena kućica na Kupu u kojoj je napisao i svoje posljednje djelo.

Samo za vas, vjerne čitatelje, odradili smo s književnikom pravi novinarski intervju. Što smo ga pitali i što nam je odgovorio, navodimo u nastavku.

Kako ste i s koliko godina počeli pisati pripovijetke za djecu?

- Imao sam već tridest i četiri ili tridest i pet godina kada mi je Ivan Kušan rekao da pišem odlične priče za odrasle i pitao me bi li pokušao napisati kratku priču za djecu. Onda sam napisao svoju prvu priču, *Paunaš*, koja je objavljena u *Modroj lasti*. Nakon toga je Kušan rekao: «Vidiš kako sjajno pišeš za mlade. Napiši mi i za sljedeći broj.» Ja sam napisao za sljedeći broj, pa za sljedeći broj, pa za sljedeći broj i tako se stvorila knjiga koja se zove *Paunaš*. Po toj prvoj priči.

Jesu li Vaše pripovijetke temeljene na istinitom događaju?

- U *Paunašu* jesu, jer je to moja autobiografija. To su sve događaji iz mog života u Novoj Gradiški kada sam imao jedanaest, dvanaest i trinaest godina.

Jesu li Vaše priče nastale prema dnevniku kojega ste vodili u djetinjstvu i mladosti ili prema sjećanju?

- Prema sjećanju. Ja nikada nisam vodio dnevnik. Nažalost! Bar da jesam! I svima bih preporučio da vode dnevnik. To vas kasnije, kada ostarite, obasja kao sunce iz djetinjstva.

Koja Vam je pripovijetka najdraža?

- Opet je najdraža pripovijetka *Paunaš* jer ona znači početak moga pisanja za djecu. Ona mi zaista puno znači.

Osim prozih djela Vi pišete i poeziju. Jesu li i Vaše pjesme vezane uz djetinjstvo?

- Ne znam uz što su vezane, ali zapisane su prema sjećanju iz mog života kada sam bio klinac. Tako ja obnavljam i svoj život ponavljam još jednom. Svoj život živim tako dva puta! Prvi put u stvarnome životu, a drugi kada pišem. Dvaput sam živio svoje djetinjstvo!

Koliko Vam je u djetinjstvu bio važan otac jer smo čitajući zbirku *Paunaš* primijetili da ga često spominjete?

- Otac mi je značio mnogo. Sve! I dan danas. I za odrasle sam pisao o ocu, njemu u čast, njemu u slavu, mnogo stihova i proze. On je imao stožerno mjesto u mom životu. Sve se okretalo oko oca, od dobrote koju mi je ukazivao do kazni kojima me kažnjavao.

Gracian Čop, 7.c
Franko Car i Ariana Kulišek, 5.c

PREDSTAVLJENA NAJNOVIJA POZICA

Svečana promocija Pozice održana je u listopadu u Zaboku, gradu koji je ove godine dobio čast tiskati je. Pitate se što je to Pozica? Pozica je zbornik literarnih i likovnih radova marljivih i talentiranih učenika triju prijateljskih gradova, Poreča, Zaboka i Crikvenice. Naravno, u Pozicu su uvršteni najbolji od najboljih radova učenika osnovnih i srednjih škola nastali u prošloj godini pod stručnim vodstvom marljivih mentora. I u ovogodišnjoj Pozici objavljeni su najuspješniji literarni radovi učenika naše škole, Ive Sladović, Mirne Kuzmić, Eduarda Šubata i Anje Šegulje. Ivan Mijatović, Hamzo Bećiri, Albert Mutiši, Denis Brižić, Marko Brkan, Tihana Cvitković i

Lovro Kordiš, također naši suučenci, svojim su originalnim i zanimljivim likovnim radovima ukrasili najnoviju Pozicu. I crikvenički srednjoškolci su se u velikom broju našli sa svojim radovima unutar Pozice, a dobar dio njih naši bivši učenici, zato smo i na njih vrlo ponosni. Crikvenička promocija Pozice održana je u Srednjoj školi dr. Antuna Barca, gdje su se našli svi naši laureati koji su tom prigodom dobili vrijedne nagrade i priznanja.

Utrka za «ulazak» u sljedeću Pozicu već je počela, zato pišite, stvarajte svoja mala umjetnička djela i sretno!

Zašto ne biste i vi svojom maštovitošću i kreativnošću ispunili stranice Pozice?!

CVIJEĆE I SVIJEĆE ZA VELIKANE HRVATSKE UMJETNIČKE RIJEČI

Ana Šegulja, 7c

Na povratku iz Zaboka nismo zaboravili posjetiti posljednje počivalište književnika čije ime nosi naša škola, grob Vladimira Nazora. Kao i uvijek njegov spomenik okitili smo cvijećem i zapalili smo svijeću. Međutim, posjetili smo i posljednja počivališta još mnogih drugih velikana hrvatske književnosti. Na trenutak smo kraj njih u tišini zastali, zahvalili im na bogatstvu riječi koje su nam ostavili i zapalili im svijeću.

Obišli smo grob Antuna Barca, obitelji Mažuranić, dragog nam Dragutina Tadijanovića...

Ana Šegulja, 7c

Ana Šegulja, 7c

Ana Šegulja, 7c

PROSINAC - MJESEC SLAVLJA, VESELJA I DARIVANJA

PODJELA POKLONA NA BLAGDAN SV. NIKOLE

Vesela dječja lica, pjesmice i dječji smijeh i ove godine dočekali su najdražeg gosta u prosincu, SVETOG NIKOLU. Svi su mališani bili dobri, slušali su roditelje, a bili su i vrijedni i poslušni u školi. Znatiželjni dječji pogledi bili su upereni u vreću SVETOG NIKOLE, koji je

kao i uvijek u pratnji svojih vjernih

pomoćnika posjetio našu školu i donio pregršt igračaka i djeci uvijek dragih slatkiša. Dječica su pjevala dragom gostu, a on ih je darivao i obasipao riječima pohvale. Mališani su mu, naravno, obećali kako će i nadalje biti dobri i čekati ga na istome mjestu u isto vrijeme i za godinu dana.

Antonija Manestar, 7.c

POVODOM BLAGDANA SVETOG NIKOLE ODRŽAN JE KONCERT GLAZBENE ŠKOLE

Povodom obilježavanja BLAGDANA SVETOG NIKOLE održan je u našoj školi koncert gitarista OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE. Ako niste znali, ti mladi glazbeni talenti djeluju u prostorima naše škole. Naravno, bili smo tamo i mi, vidjeli, uživali, a djelić atmosfere prenijet ćemo i vama koji ste propustili to vrhunsko glazbeno druženje. Izvedene skladbe uvježbavale su se marljivo mjesecima, a nakon tolika truda i nije moglo biti drugačije, nego odlično i za dugo pamćenje. Fantaziji glazbe na gitarama nazočili su mnogobrojni ljubitelji glazbe, koji su mlade talente nagrađivali gromoglasnim i dugačkim pljeskom.

Ana Šegulja, 7c

BOŽIĆNI KONCERT GLAZBENE ŠKOLE

U prosincu naša je škola gotovo svakoga dana bila glazbena oaza, a najveći spektakl pripremili su nam naši mladi glazbeni talenti, članovi Glazbene škole, koji su upriličili prekrasan koncert. Predivno je bilo vidjeti kako se na gitarama i klaviru izmjenjuju učenici svih uzrasta od onih koji su tek počeli pohađati satove glazbe do onih za koje možemo slobodno reći da su već pravi virtuoz. Koncert je pratila mnogobrojna publika, većinom roditelji, dragi prijatelji, nastavnici i oni koji su znali uživati u ozbiljnoj glazbi. Koncert su započeli oni najmanji, učenici 1. razreda glazbene škole, Iva Miloloža, Ana Car, Matija Barac, Rea Prpić, Lorena Košuljandić i Klaudija Križanec odsviravši na gitarama tri kraće skladbe. Publika je, naravno, bila oduševljena. Ipak su to tek počeci ovim mališanima stoga je njima podrška publike itekako važna. Potom su nastupili oni nešto stariji, učenici 2., 3., 4., 5. i 6. razreda glazbene škole koji su redom oduševljavali prisutne, a to su Lucijan Šoštarić, Ivan Jandrić, Natko Štiglić, Nina Gojani, Šimun Kordiš, Marino Kurtović, Dorian Car, Dunja Vukadin, Hana Car, Vlatka Mašić, Dino Zubčević, Steffani Maravić, Ursa Ljubas, Emili Šegulja, Arian Aljević, Laura Stilin, Ivana Škara, Anja Šegulja, Teodora Kapušin, Irena Skrbín, Silvia Sobol, Lucija Kružić, Iva Cikać, Ivana Barac, Magdalena Jeličić i Marcela Oroši.

Svaka pohvala mladim glazbenicima i njihovim voditeljima, Tetjani Denisjuk, Branislavki Blizanac, Slađani Čolović i Božidaru Majstoroviću.

Dok su uzvanici uživali na malom domjenku iza koncerta, mladi su se glazbenici opustili i uživali na privatnom tulumu uz glazbu. A kako drugačije?!

Anja Šegulja, 7.c

BOŽIĆNA PRIREDBA

Šećer na kraju prosinca bila je BOŽIĆNA PRIREDBA. S velikom radošću tom smo prilikom pokazali naš prekrasno dekorirani hol, koji je ovaj put bio uređen u toploj i svečanoj crvenoj boji. Pred mnogobrojnom publikom i svim našim nastavnicima, u programu priredbe sudjelovali su učenici od prvog do osmog razreda. Tijekom cijele večeri osjećao se topli božićni ugođaj, kojega su nam učenici prenosili kroz stihove, glazbu i ples. Na početku koncerta nastupio je pjevački zbor otpjevavši splet božićnih pjesama i pjesmu White Christmas. Prigodnom recitacijom publiku su potom oduševile Lea Domijan i Barbara Decarina, a nakon njih nastupili su učenici petih i šestih razreda s također prigodnim programom. Tradicionalnu njemačku božićnu pjesmu Tannenbaum, pjesmu koja nam je dočarala okićena drvca, izvele su učenice sedmih razreda. Nakon stihova i prigodnih pjesmica na red je došao klavirski duo mladih pijanistica, Anje Šegulja i Emili Šegulja. A da Božić može biti i plave boje pokazali su nam učenici trećeg razreda plesnom točkom pod nazivom Plavi Božić. Naravno, ni ovoga puta božićna priredba nije prošla bez malih glumaca. Kroz igrokaz «Djed Božićnjak» učenici petih i šestih razreda dočarali su nam dječje priželjkivanje poklona u vrijeme Božića, a nešto žešćim ritmom publiku su zagrijale učenice osmog razreda koje su otplesale Step up. Prekrasnu poruku za kraj, pjesmama Božić dolazi i Božić ljubav daruje, publici je poklonio mali pjevački zbor u pratnji tamburaša pod palicom Vladimira Pergjuna. Svaku točku programa publika je nagrađivala dugim i gromoglasnim pljeskom, a što znači da smo ih i ovoga puta oduševili!!!

Natali Kostanjšek, 7.c

Gracian Čop, 7.c

PROJEKT "CRIKVENIČKE CRIKVE"

U ovoj se školskoj godini radilo na zanimljivom i edukativnom projektu pod nazivom "Crikveničke crikve". Naime, to je zahtjevan projekt u kojem su sudjelovali svi nastavnici i učenici naše škole, uključujući, naravno i područna odjeljenja u obližnjim mjestima Jadranovu i Dramlju. Cilj projekta bio je upoznati povijesnu i kulturnu baštinu Crikvenice, važnost crkvi u osnivanju grada te povezanost imena grada s crkvom. Učenici su marljivo radili unutar brojnih radionica koje je povezivala ista tema - crkve na području Crikvenice, njihova arhitektura, povijest, unutrašnjost, mozaici, vitraji ...

Rezultat njihova rada su brojne skulpture crkvice napravljene od gline, reljefi s istim motivom, križevi i male krstionice, vitraji sa sakralnim motivima, crteži, zanimljivi plakati sa starim fotografijama crikveničkih crkvi i lirskim tekstovima na crikveničkoj čakavštini, vesele šarene kartoline Crikvenice najmlađih učenika, originalni prospekti Crikvenice koje su izradili članovi radionica stranih jezika, topografska karta s prikazom crkvi na području Crikvenice itd. Neke su radionice imale izuzetno zanimljive radove kojima su obradili ovu temu u okviru nastavnog predmeta. Tako su članovi radionice iz biologije proučavali biljni pokrov na zidinama staroga kaštela, a članovi radionice iz kemije utjecaj kiselih kiša na fasadu i vanjštinu crikveničkih crkvi. Budući da je tema projekta bila vezana uz vjeru i širenje vjere, radionica vjeronauka pripremila je kratak osvrt o širenju kršćanstva na crikveničkom području, a članovi radionice iz povijesti i informatike predstavili su kratki dokumentarni film o nastanku i današnjem stanju svih crkava i kapela na širem crikveničkom području. Svečanu prezentaciju projekta uveli čali su i posebni gosti, vrsni poznavatelji kulturne i povijesne baštine Crikvenice, izloživši kratku povijesnu priču o

nastanku grada, o životu na brdu Kotor gdje su i osnovane prve crikveničke crkvice te o okolnostima vezanim za osnivanje današnjih crkava u centru grada.

Svi radovi "malih umjetnika" na temu "Crikveničke crikve" bili su izloženi u holu škole, kako bi ta mala umjetnička djela i veliki trud učenika i nastavnika vidjelo što više Crikveničana. Interes učenika za projekt bio je sve veći kako je vrijeme odmicalo te se stvorila odlična ideja među učenicima i nastavnicima mlađih razreda - sudjelovanje i prezentiranje projekta škole na ovogodišnjem Dječjem karnevalu u Rijeci. Na izradi maske pod nazivom "Crikveničke kartoline", za nešto više od 140 sudionika, radilo se tjednima. Nastavnici, učenici i roditelji ocrtavali su spužve prepoznatljivim motivima Crikvenice te crkvama na širem crikveničkom području. Crikveničkim kartolinama, učenici i nastavnici, tako su po prvi puta predstavili svoju školu na Riječkom karnevalu, projekt "Crikveničke crikve", ali i svoj grad koji ove godine slavi veliki rođendan, 120. godina organiziranoga turizma.

Izlazak veselih kartolina na Korzo bio je ujedno i uvod u mnogobrojne kulturne manifestacije kojima će Grad Crikvenica sve do kraja godine slaviti ovu važnu obljetnicu.

Novinarska družina

BILI SMO NA RIJEČKOM DJEČJEM KARNEVALU

Po prvi puta naša je škola sudjelovala na 25. DJEČJEM RIJEČKOM KARNEVALU koji se održao posljednjeg vikenda u siječnju. Bilo je sjajno! Boje naše škole predstavljalo je čak 140 mališana, učenika od prvog do četvrtog razreda. Sudjelovali su učenici koji pohađaju nastavu u matičnoj zgradi u Crikvenici, ali i učenici područnih odjeljenja u Dramlju i Jadranovu. Vesela družina bila je u pratnji svojih nastavnica, a u pomoć nastavnicama priskočili su i neki roditelji, koji su se u toj ulozi jako dobro snašli i odlično zabavili. Što smo predstavljali? Bili smo "Crikveničke kartoline"! Tu je masku osmislila vrijedna nastavnica razredne nastave Maja Lončarić, koja je "skinula" prvo na papir, a zatim i na spužvu prepoznatljive motive Crikvenice. Težište je bilo na motivima crkava s područja Crikvenice, Dramlja, Jadranova i Selca. Zašto? Zato jer se maska s kojom smo se predstavili na Riječkom karnevalu savršeno uklopila u naš ovogodišnji školski projekt "Crikveničke crikve". Nakon što je nastavnica Maja oslikala na plavim spužvama sve krasne motive, pravi posao je tek bio pred nama. Motivima je trebalo oslikati oko 130 svjetlo plavih spužvi, ali i žute spužve u kojima su bili nastavnici i roditelji. Uslijedila je prava radna akcija koja je trajala tjednima u popodnevним satima. Nastavnice razredne nastave, ali i neke nastavnice starijih razreda prionule su na ozbiljan posao, a pod vodstvom nastavnice Maje vrlo brzo postale su sve pravi umjetnici. Naravno, ne smijemo zaboraviti i Deana, našeg kućnog majstora koji je izrezivao i pripremao spužve za oslikavanje. Uglavnom, sve je bilo puno spužvi, akrilnih boja, kistova... Naše

učiteljice su marljivo radile, ali su bile dobre volje i odlično su se zabavljale. U zadnjem tjednu prije nastupa na Korzu u pomoć su pristigli i roditelji kako bi sve na vrijeme bilo spremno. Našu masku s oduševljenjem su prihvatili i «gradski oci» koji su u njoj prepoznali idealnu priliku za promociju velike ovogodišnje svečanosti u našem gradu, obilježavanje 120. godina organiziranoga turizma. Njihov poklon bile su žute i bijele kapice s grbom našega grada i s natpisom «120. godina organiziranoga turizma u Crikvenici». Mališani su bili oduševljeni kopicama i s velikim ponosom su ih prošetali Korzom. A kako je bilo u Rijeci? Nije bilo iznenađenja kada su nam organizatori predali broj pod kojim ćemo izaći na Korzo. Naime, znali smo što nas čeka! Bili smo spremni na dugo, dugo čekanje na Delti budući da smo bili među posljednjim grupama. Na sreću vrijeme je bilo prekrasno, a mi tako dobro raspoloženi. Plesali

smo, pjevali i stalno se fotografirali. Onda smo čuli prepoznatljive taktove crikveničkog valcera I srce nam je svima jače zakucalo. Uz pjesmu Crikvenice moja veseli i nasmijani krenuli smo u svoju vladavinu po Korzu. Bilo nam je odlično! A samo da se zna! Bili smo na televiziji, a i u novinama! Riječki gradonačelnik poslao je na adresu naše škole zahvalnicu za naše sudjelovanje i prekrasnu, veliku repliku ključa Grada Rijeke koji krasi vitrinu naše zbornice. To je ključ koji će nam otvoriti vrata idućeg DJEČJEG RIJEČKOG KARNEVALA. U povjerenju moramo vam reći da već postoji i ideja za masku, no još je rano da vam otkrijemo o čemu se radi.

CRIKVENICA

Volim spavati i sanjati. Sanjam lijepe, vesele i šarene događaje, zanimljive stvari, sve što volim, pa tako i Crikvenicu.

Kada je sanjam, Crikvenica je u narančastoj boji, boji moje sobe.

Osunčana je i vesela. Kupači uživaju kupati se u njenom moru. Dok šetači šetaju po njenim šetnicama i parkovima, moji prijatelji i ja trčkaramo po užarenom pijesku. Ona se može diviti svojom ljepotom i uživati gledajući se u ogledalo. Šarenilo cvjetova u parkovima, kao ponoćni vatromet zadaje posla marljivim vrtlarima.

Svaki san me uvede u morsku dubinu. Tu ronim, plivam i sanjam moju Crikvenicu.

Iva Pahlić, 4. a

ŠARALICA

LITERARNO - LIKOVNI PODLISTAK

ŠKOLA

Ja idem u školu.
U školi ima dvorište.
U školi je dvorana.
Škola je velika.
U školi su učionice.
U školi se uči.
Škola je lijepa!

Damir Bolić, 1.b

Mateo Manestar

Anamarija Brajković

ZEC I SNJEGOVIĆ

Priča prema nizu slika

Bila je zima. Pao je snijeg. Iz rupe u snijegu izviri je zec. Bio je gladan i na pamet mu je pala mrkva. Šetao je i ugledao snjegovića. Primijetio je mrkvu na nosu, pa je odlučio uzeti. Pokušao je skočiti po mrkvu, ali mu nije uspjelo. Tada se dosjeti da bi mogao napraviti stepenice. Od snijega napravi stepenice. Popeo se i uzeo mrkvu. Snjegović je bio tužan, jer više nije imao nos, a zec sretan jer je našao zalogaj, slasnu mrkvu.

Ana Nekić, 2.a

ZAŠTO JE VAŽNO ZNATI ČITATI

Važno je znati čitati
da kada vidiš da nešto piše
ne moraš druge pitati.

Da knjige možeš čitati
da naučiš nešto,
da kuhati možeš svašta
brzo i vješto.

Da znaš više
da druge zabaviš
ili tako nešto
fora napraviš.

Da se u gradu snalaziš,
da na neku krivu cestu
ne skreneš pažiš.

Klaudia Križanec, 4.b

Tea Budžar

Alen Veljačić

Arijana Stanković

Recept za ponovno zaljubljanje

1. korak: prestani plakati za izgubljenom ljubavi
2. korak: pripremi potrebne sastojke

SASTOJCI:

- 3 šake skrivenih pogleda,
- 4 žlice toplih dodira i
- 5 žlica lijepih riječi.

Sve promiješati i ostaviti da stoji nekoliko dana.

Kada druga strana bude zainteresirana, dodati:
Košaricu poljubaca,
2 čaše toplih zagrljaja.

PAŽNJA!!!

Ako ti recept ne uspije, pokušaj s ovim:
Jednostavno mu pridi i reci: **VOLIM TE!**
(Pazi, riječi moraju doći iz srca, jer inače pokušaj ne pali)

Hana Car, 5.b

JESEN U GRADU

Stigla je jesen u naš grad. U krošnjama je skrivena, svim bojama prelivena. Pokoja kapljica kiše zadnji trag ljeta briše. Obukla je haljinu žutu i eno je pleše po putu. Prolaznici hodaju po vlažnom lišću. Ptice lete u toplije krajeve bježeći od zime.
Eni Frković, 2.a

Domagoj Marinello

Ana Nekić

Sara Primorac

Armin Basha

BESEDA

Ča je to beseda?

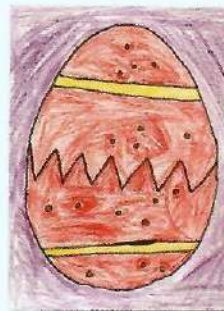
Beseda je se ono ča reče suseda.
A moja suseda stalno divani.
Va besedi joj prolaze dane.
Po cele dane ona čakula,
a pred kućun joj tić kanta.

Loris Stopar, 2.r.
PŠ Dramalj

USKRS

Za Uskrs se bojaju jaja.
Zeko nam donosi pisanice.
Pisanice su šarene.
Uskrs je najveći blagdan.

Martin Gašparović, 1.b

Andrea Pavlović

MAŠKARE

Ja san divočica mića,
i maškarane fešte već su
del moga žića.

Pajaci, mačkice, više
z veselun muzikun tancaju
i na mrzle ručice opće
ne abadaju.

Na kraju se mesopust,
ki je za se kriv
zapali,
a mi čekamo drugo leto
kako bimo opet kampanali.

Jurja Rubčić, 3.a

Jesen

Na prstima je stigla u moj grad.
Šapće i lišćem šušti:
Berite plodove dok kiša ne pljušti!
Gradom se šeće i šešire meće.
Lišće pada.
Da, u mojem gradu jesen vlada!

Valentina Bačić, 5.a

Stella Smirnov

Lucija Klanfar

Emili Šegulja

Snježna pjesma

U prosincu, najljepšem mjesecu u godini,
Mnogo je divnih noći.
Ali najljepša mi je ona
Kada čekam ispod okićenog bora
Hoće li djed Božićnjak doći.

Zašuškat će darovima,
Sijedom kosom, brkovima,
Svojim snježnim saonicama
Sa prekrasnim praporcima.

Darove će podijeliti,
I svu djecu usrećiti.
Čekat ću i druge zime
Da božićna večer opet stigne.

Dorijan Delpin, 5.a

Emilia Bilan

PISMO SVETOM NIKOLI

Dragi Sveti Nikola,
Ove godine sam bio jako dobar, kažu moji mama i tata.
Krenuo sam u prvi razred i dobio prve petice iz diktata.
I dalje ću biti vrijedan i dobar pa te molim da mi
donesesh nešto korisno za školu i malo slatkiša.
Pozdravlja te tvoj Toni Jeličić s Kačjaka!

TONI JELIČIĆ, 1. r., PŠ DRAMALJ

Iva Blažina

David Kezele

MOJ ZAVIČAJ

Moj zavičaj je primorsko-goranski.
Rođena sam u gradu Rijeci. Sada živim u mjestu
Dramlju. Dramalj se smjestio na obali Jadranskog
mora. Njime se ponose Dramaljci i oni koji vole
Dramalj. Kuće su lijepe s uređenim okućnicama.
Ima dosta zelenila i ukrasnog raslinja. Plaže i
čistoća mora privlače mnoge turiste.
Dramalj možemo povezati sa tradicijom
održavanja maskara i mesopusnim običajima.
Ja volim Dramalj najviše na svijetu.

DEA NOĆ, 3.r., PŠ DRAMALJ

Fabio Car

MOJE RUKU

Moje ruke najviše vole listati i milovati knjige. Obožavaju knjige. Knjige su im sve. One su hrana za moje ruke i moj mozak. Vole se i penjati po drvenim gradovima, plivati u moru, grliti se, voziti bicikl... Vole navijati. Pljeskati predstavama. Vole hraniti i maziti macu.

Viktorija Bolješić, 4.a

Mirjam Matea Nekić

Moj djed

Moj djed
bio je uvijek blijed.
Ja ga volim
i često se za njega molim.

Sanjao sam da se igrao sa mnom
u dvorištu tamnom.
Na grobu mu svijecu palim
i beskrajno za njim žalim.

Robert Sumajstorčić, 5.c

Ribar

Stari će ribar
opet na more poć.

Hitit će mrižu
i na barki čekat celu noć.

Va zoru će ribu zvuć
i s njun će na placu poć
da bi dicit mogal sritan doć.

Roberta Slavujac, 2. r.
PŠ Dramalj

Hana Car

NONINE RUKU

Kažu da su sve none slične, ali moja nona je ipak posebna.

Ona ima čarobne ruke koje se stalno mijenjaju.
Kada je nona ljuta, njezine ruke stanu čvrsto uz tijelo i namrgođeno me gledaju.

Kada se čude u nevjerici, njezine ruke lepršaju zrakom te stalno ponavljaju:

« Zar je tako? »

Moja nona zna biti i vrlo ozbiljna žena pa tada njezine ruke mirno sjede na nogama i slušaju moje probleme.
Kada je nona umorna, ona i njezine ruke utonu u svijet snova.

Ali najljepše je kada je moja nona sretna!

Tada me njezine ruke toplo zagrlje i pričaju čarobne, meni najljepše priče.

Rahela Srdoč, 5.c

JESEN

Jesen mi je pokucala na vrata prije samo dva sata.
Da li da joj vrata otvorim ili sve prozore zatvorim?

Nema više kupanja i mora sada tu je naša noćna moral!
Sada tu su nove knjige, a s zime dolaze i nove brige.

Ante Kalanj, 3.r. PŠ Jadranovo

MIRIS ZIME

Stiže nam mjesec
prosinac ljut.
Svatko na sebe
mora navući kaput.
Dok vjetar žuto lišće
zrakom nosi,
mali vrpčić pod prozorom
mrvice kruha prosi.

U ovom mjesecu
najviše blagdana ima.
I sva se djeca
raduju njima.

MARIN KUZEL, 4. r., PŠ DRAMALJ

Robeta Marković

TO SAM JA

Rođen sam u Rijeci u proljeće 1995. godine. Po pričanju mame i slikama iz albuma, imao sam plave kolutove oko očiju kao naočarka pa su mi stavljali povež kako bih odmarao oči. Kao beba nisam bio zahtjevan, samo sam jeo i spavao.

Svojeg se ranog djetinjstva ne sjećam sve do odlaska u vrtić. Ispočetka je sve bilo dobro, imao sam puno prijatelja i igračaka, no odgojiteljica je sve pokvarila. U njoj nije bilo blagosti i dobrote, a ja nisam bio navikao na viku, grubost i kazne, te sam zaključio da vrtić nije za mene.

Bio sam sitan i malen, glave poput jajeta iz koje su stršile uši kao u vilenjaka. Iza debelih napučenih usana skrivala su se dva prednja zuba kao u zeca. Veliku glavu držao je tanki majušni vratić, a ramena su stršila u zrak kao vješalice. Na rebrima sam mogao svirati harmoniku. Nogama sam se ponosio, prave butine na kojima sam mogao trčati kud god sam htio, dok se na velikim stopalima isticao drugi prst vražićak koji je mogao svaku cipelu probušiti.

Mama je stalno bila u brizi. Iz dana u dan meni je govorila:

- Jedi, Patrik, jedi sve što želiš - a mom starijem bratu:
- Nemoj jesti toliko, sine.

To razdoblje svog života nisam baš razumio. Od straha da ne moram ponovno krenuti u vrtić počeo sam povraćati.

E, tu počinju brige.

Kad bih krenuo u kupaonicu, mama je samo gledala i govorila:

- Zar opet?!

Tako sam vam ja dospio u bolnicu. Nakon gastroskopije i bolnice bilo je i meni dosta tih pregleda, pa moram se i ja podebljati i prestati povraćati.

U svemu tome kako sam bio zaokupljen samim sobom, došlo je i vrijeme polaska u školu. Na sistematskom pregledu provukao sam se kroz "iglene uši", a što mislite zbog čega? E, pa zbog svoje težine, ravno sedamnaest kilograma.

Škola? Mogu vam reći da sam, iako pun straha od tog velikog zdanja, u njoj našao sebe i svoje prijatelje, a želja za učenjem vukla me poput magneta, sad lijevo sad desno.

Eto, to sam vam ja, učenik šestog razreda, jedrilicar punih jedara u svom malom optimistu, sa željom da još puno naučim i krenem u svijet.

PATRIK CAR, 6. b

MOJ CIBAR

Pred moju kućnu vrtu jedan je cibar procvat.
Puno nam je lipih belih cvetčići dal.
Kad se je rascval ma je i lipo dišal.
Tako da je na njega i jedan mali tić prišal
i lipo nan z njega zakantal,
a kad je vetar va cibar zapuhal
se je one bele miće latice po zemlji pohital.
I tako, tako je moj cibar ponosno stal,
črljeni cibarići dal i veselo svojim listićimi mahal.

Antonio Kovačev, 2. r.
PŠ Dramalj

Emilia Bilen

Ella Španjol

Juraj Lisica

Leonarda Filipović

Filip Harambašić

SREBRNA

Kiša sipi,
tucka, šumi,
tmuran je dan.
Dječje oči,
pored prozora,
sklapaju se,
polako tonu u san.

Jamice na cesti
srebrne su postale,
kapljica se igra
pa pozove ostale.

Kiša kukca, prska,
ljuje moči,
katkad im padne
u ljutite oči.

Srebrna kiša
potok je stvorila,
vrijedna je bila,
napokon se umorila.

Kišnim je tonom
pjevat prestala,
pale su i zadnje
kapi
pa je netragom
nestala.

Juraj Lisica, 4.r.
PŠ Jadranova

Katarina Kuljanski

TAKO JE KAD GROM TAKNE KOPRIVU

Sve je počelo jednog lijepog sunčanog jutra prije škole. Dan kao udaren munjom. Tu noć nisam dobro spavala pa je ustajanje, naravno, bilo noćna mora. Bila je stravična sama pomisao na to da se moram maknuti iz divnog toplog kreveta. Ali mama i dalje zove: "Emilil Diži se već jednom! Brže malo!" Ležim i dalje, pravim se da ne čujem. Glumim da spavam. Sad sam stvarno prevršila svaku mjeru. Mamini živci i strpljenje u kvaru. Jao meni! A onda mama uđe u sobu: "Pa daj već jednom! Što ti misliš! Da će škola samo radi tebe početi kasnije s nastavom?" Urlala je mama iz sveg glasa. Digla sam se iz kreveta sva ljuta i mrzovoljna. Ljuljajući sam se dovukla do kupaonice, oprala lice i sjela za stol. Mlijeko je već bilo tu. Kao da mi već nije bilo dosta vike, ja se opet javih: "Ali mama znaš da ja ne pijem mlijeko. Jednostavno je užasno!" Ovo je bila kap koja je prečila čašu. "Dok ovdje živim pit ćeš mlijeko! To je zdravo!" mama je dobila slom živaca. "Neću! Ovo je zadnji put!" derala sam se ja. "Dobro", rekla je mama, "tri mjeseca nema kompjutera." Neće grom u koprive. Možeš misliti! Kazna je bila grom, a ja kopriva. Paprena kombinacija prirode. Najgore je to što se za pet minuta i tata priključio maminoj dernjavi. Strava i užas! Baš taj ureknuti dan smo trebali pisati test iz matematike. Lijepo je počelo i u školi. Pišemo test, a ja nemam pojma. Ništa nisam učila. Nešto sam bez veze pisala po papiru, a nešto prepisala od prijateljice. Možda izvučem trojku. Papir je bio pun zadataka, a glava prazna. "Gotovo! Predajte!" čula sam nastavnicu kako govori. Uhl! Danas stvarno idem u propast.

Poslije matematike smo imali povijest. Nastavnica je ispitivala. Molila sam imenik da se ne otvori na meni. Pričala sam. "Hej ti tamo u zadnjoj klupi! Tiše malo! Prestani s pričom već jednom! Vidiš da ispitujem!" ljutila se nastavnica. Bilo mi je neugodno. Jedino je mene upozorila. Naravno imenik mi nije udovoljio. Dobila sam četiri. I to zahvaljujući šaptačici kraj sebe.

Kad sam se vratila kući, ništa posebno lijepo. Samo iz zla u gore. Do večeri sam zaradila još tri kazne, a prijetila mi je i četvrta ako dobijem lošu ocjenu iz matematike. Super. Veselog li dana. Jednu stvar još ne znam. Što sam u životu toliko skrivila da sam zaslužila takav dan. Ni mačak nije bio na mojoj strani. Zaradila sam i njegovu ogrebotinu. Vjerujem da taj dan nitko ne bi htio biti ja. Taj dan kad je grom taknuo koprivu

Emili Šegulja, 6.a

Ljubav je...

...kad u šumu vjetra čuješ njegovo ime.
...kad je on prvo na što pomisliš i kad se probudiš i posljednje o čemu razmišljaš prije nego usneš.
...kad je u tvom srcu urezano njegovo ime, a u mislima njegovo lice.

Ljubav nije...

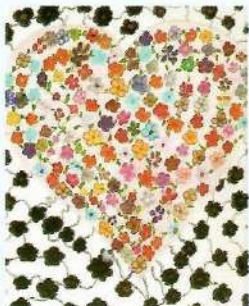
...kad si zaljubljen, nego kad voliš.
...kad ne želiš živjeti bez njega, nego kad ne možeš živjeti bez njega.
...savršena i to ju čini savršenom.

Ljubav nikad neće nestati. Sakrit će se u našim srcima i čekati da u nekome nađemo mali dio nas i naše duše.

Silvia Sobol, 7.b

Teodora Kapušin

Lucija Juretić

Paula Jurotić

Patrik Car

ČOVJEK SAMO SRCEM DOBRO VIDI

Uvijek kada razmišljam o svojem budućem životu, postavljam mnoga pitanja. Hoće li izgledati kao tekuća vrpca po kojoj će trebati trčati? Koliko će trajati? Hoću li ispuniti sve želje i ostvariti planove o kojima sada razmišljam? Hoće li svi dobri ljudi koje gledam srcem biti zauvijek tu?

Znam da gledamo očima, ali mislim da čovjek samo srcem dobro vidi. Dobar čovjek ima uvijek veliko i dobro srce. On razumije bližnjega, pomaže mu i voli... Kada osjeti da ga netko zavoli i poštuje, spreman je pokloniti mu svoje srce, zaljubiti se i voljeti zauvijek. Ako ga netko razočara, tada je srce ranjivo, kida se i plače.

Srce kuca, ponekad jako, ponekad sporije i slabo... i odjednom stane. Vrpce je kraj.

Jesmo li iskoristili svoje vrijeme kako smo željeli? Nismo, jer ljudsko srce nikada nije zadovoljno. Na kraju nitko od nas ne zna odgovor na pitanje je li srcem dobro vidio.

Paulo Grozdek, 7.a

Klara Marković

Teodora Kapušin

LJUBAV

Što je zapravo ljubav?

Mnogi uistinu ne poznaju taj osjećaj. Neki govore da vole, ali ni sami ne znaju što to znači voljeti. Mnogi mi govore da sam premlada da bih voljela. Često se zamislim! Kada nekome kažem da volim, volim li ja zapravo? Iskreno, ne znam ni sama. Možda je to samo varka, a možda i nije. Pitam se je li ljubav uvijek ista, možda je ponekad ipak veća, a ponekad manja. Ljubav prema mami i ljubav prema dječaku koji sjedi u klupi ispred mene nije ista. U to sam sigurna! Mami nije teško reći da je voliš, ali tom dječaku svakako jest. Kako prepoznati kada te netko voli? Gleda li taj dječak stalno u mene? Kada sam zaljubljena je li to prava ljubav? Ja stalno gledam u dječaka koji mi se sviđa, mislim na njega prije nego zaspim, mislim na njega čim se probudim, često sam odsutna mislima jer mislim baš na njega... Već nekoliko puta sam bila baš tako zaljubljena. Nekada je ta ljubav bila veća, a nekada manja. Trenutno možda i nisam zaljubljena, ali mi se sviđa jedan dječak, a možda i dva. Eto, opet nisam sigurna! Sada na kraju bi trebalo izvući zaključak i odgovor na pitanje - ŠTO JE ZAPRAVO LJUBAV.

Ljubav je jednostavno ljubav. Vjerujem u to da ću jednom prepoznati pravu ljubav, a i svi vi.

Jednostavno ćete znati! To je to! LJUBAV.

Ana Kalanj, 7.c

"Uvijek uspijemo kad znamo što činimo."

(R. Bach)

Svatko od nas ima svoje želje i ciljeve. Svatko ima svoje smjernice i zacrtane putove kojima u životu želi proći. Pitam se mogu li ostvariti sve svoje naume i u daljini ugledati natpis na kojem je velikim slovima ispisano "CILJ"!?

Mogu li zaista uspjeti kad znam što činim i nešto istinski želim?

Od malenih nogu uče me da sve što želim mogu postići jedino trudom. Znam da ništa ne mogu dobiti "na gotovo". U sve što radim moram uložiti vrijeme, strpljenje i trud. Najbolji je osjećaj kada shvatim da sam nešto učinila kako treba, da sam to učinila sama, bez ičije pomoći. Još je bolje i ugodnije kad znam da netko cijeni moj trud. Onda zaboravam sve što se događalo dok sam prolazila putem koji me doveo do cilja. No, ja si stalno zacrtavam nove putove. Kraj jednog puta znači i početak drugog. Ipak, koliko god uspjeha i postignuća ostvarila, na cilju me uvijek prati onaj divni osjećaj sreće i zadovoljstva.

S vremenom sam naučila da nije dovoljno nešto napraviti i reći: "Gotovo!" Kada nešto radim, pokušavam to napraviti najbolje što znam. Richard Bach je rekao: "Ako nešto ne radite s punim srcem, nešto u vama ne će dopustiti da postignete pun uspjeh."

Već sam osmi razred i sada mi je najvažnije da imam dobre ocjene, ali i znanje, kako bih mogla upisati srednju školu koju želim. Do sada sam uspješno savladavala sve prepreke na tom putovanju. U osam godina mislim da sam sve svoje ocjene i pohvale dobila zasluženo svojim radom i trudom. Ako ipak nešto nisam znala, nisam se bojala i sramila pitati roditelje i učitelje za pomoć. No putovanje još nije završeno. Ne smijem još odustati!!!!

Sada se opet pitam mogu li tako ostvariti i svoje ostale ciljeve?!

Mislim da svi koji nešto žele postići, mogu to učiniti ako znaju što žele. Treba ići naprijed svojim putem, biti samopouzdan, uporan, vjerovati u sebe i svoje sposobnosti i ne ustručavati se pitati za pomoć one koji znaju više. Sigurno će u životu biti trenutaka u kojima nam baš nitko neće pomoći, ali ne treba posustajati već krenuti hrabrije nego prije i na cilju ćemo biti još sretniji, jer kako kaže stara poslovice: Svatko je kovač svoje sreće!!!

LEA KNEŽEVIĆ, 8.a

PODIZANJEM TURISTIČKIH ZASTAVA ZAPOČELO JE OBILJEŽAVANJE 120. GODINA ORGANIZIRANOGA TURIZMA U CRIKVENICI

Prvog vikenda u veljači Crikvenica je bila preplavljena novinarima iz svih krajeva Hrvatske, koji su se okupili povodom uvedne svečanosti u proslavu 120. obljetnice organiziranoga turizma. Naime, organizirani turizam u Crikvenici započeo je davne 1888. godine.

09. veljače održalo se svečano podizanje turističkih zastava s logotipom "120. godina organiziranoga turizma u Crikvenici" na glavnoj gradskoj rivi. Tom prigodom mnogobrojne Crikveničane i goste pozdravio je crikvenički gradonačelnik Božidar Tomašek. U pozdravnom govoru svim svojim sugrađanima gradonačelnik je čestitao ovu značajnu obljetnicu na koju svi možemo biti ponosni. Zastave su na crikveničku rivu donijele "Crikveničke kartoline", najmlađi

učenici naše škole. Uz pratnju Limene glazbe "Selce" prvu je zastavu podigao gradonačelnik Božidar Tomašek. Nakon svečanog podizanja zastava, započela je prava crikvenička fešta na rivi uz miris pečenih ribica i slatkih fritula. I mi smo se, nakon što smo odradili svoj dio zadatka, osladili fritulama i čajem.

Bilo nam je jako lijepo, a bili smo i izuzetno ponosni što smo i mi najmlađi mogli sudjelovati u tako važnom događaju za naš grad.

Lorena Košuljandić , 4.a

EKO – KVIZ "LIJEP NAŠA" U NAŠOJ ŠKOLI

U našoj školi, 7. veljače održan je školski eko kviz u kojem su sudjelovali učenici 5., 6., 7. i 8. razreda, raspoređeni u tri ekipe.

Ekološki kviz "Lijepa naša" je natjecanje učenika osnovnih, ali i srednjih škola, kojega koordiniraju i provode Pokret prijatelja prirode Lijepa naša i Zavod za školstvo Republike Hrvatske uz suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Cilj kviza je omogućiti odgoj i obrazovanje o okolišu i razvijati svijest o zaštiti okoliša i održivom razvoju na razini osnovnih i srednjih škola.

Kviz su otvorile djevojke iz benda "Ultimate" odsviravši dvije prekrasne skladbe, a potom je voditelj Gracian Čop rekao nekoliko riječi o propozicijama kviza nakon čega je nadmetanje u znanju počelo. Bilo je napeto i neizvjesno do samoga kraja. Ekipe su redom izvlačile pitanja iz čak pet tematskim područja, a nakon petog kruga uvjerljivo je pobijedila ekipa B koju su činile Sara Primorac, Irena Skrbin, Ivana Škara i Lea Domijan

s ukupno 23 boda, dok su A i C ekipa imale po 20 bodova. Natjecanje je pratila brojna publika i stručni žiri u kojem su sjedili: Simeonka Klepac (učiteljica kemije), Olga Arnaut (učiteljica biologije), Ratko Rogić i Ivica Deščak (učitelji zemljopisa) te Danijela Gršković (vjeroučiteljica). Pobjednička ekipa predstavljala je našu školu na županijskom eko-kvizu koji se održao u Rijeci, 28. veljače. Učenici su se tamo predstavili zanimljivim radom o ribarstvu i plavoj ribi s ciljem da se upozori koliko je plava riba od izuzetne važnosti u prehrani ljudi, a nama je taj njihov rad premijerno predstavila učenica osmoga razreda Lea Knežević po završetku školskog eko-kviza.

Kristina Krnjić, 5.c

KNJIŽEVNI SUSRET S KNJIŽEVNIKOM DUBRAVKOM JELAČIĆEM BUŽIMSKIM

Sredinom ožujka u našoj školi ugostili smo zanimljivog književnika, Dubravka Jelačića Bužimskog. U holu škole održan je književni susret na kojem su prisustvovali učenici sedmih i osmih razreda u pratnji nastavnika.

Dubravko Jelačić Bužimski rođen je 25. ožujka 1948. godine u Zagrebu, gdje i danas živi i radi. Zanimljivo je da ovaj književnik potječe od loze slavnoga hrvatskoga bana Josipa Jelačića, baruna od Bužima. Diplomirao je na pravnom fakultetu, a pisati književna djela počinje u gimnazijskim danima. Piše pripovijetke, drame, romane, scenarije za TV- serije, a okušao se i u svijetu kazališta. Dubravko Jelačić Bužimski je jedan od utemeljitelja znamenite glumačke družine *Histrion* koja svoje predstave izvodi na Gornjem gradu u Zagrebu, ali i duž cijele naše obale. Unutar *Histriona* radio je kao dramaturg. Od 1996. godine zaposlen je na HTV-u kao urednik u dramskom programu. Autor je i dvije televizijske serije *Troje u dvorcu* i *Razgovor sa sjenama*. Posebno je značajna njegova serija *Razgovor sa sjenama* u kojoj književnik, u ulogi jednostavnog i radoznalog čitatelja, razgovara sa slavnim hrvatskim književnicima koji su već davno umrli. Književnike u emisiji glume najpoznatiji hrvatski glumci, odjeveni u kostime onog vremena u kojem su književnici živjeli. Značajna djela su mu: *Okus mesa*, *Surove kazališne priče* (pripovijetke), *Razgovor sa sjenama* (dramski tekstovi o hrvatskim književnicima), te trilogija o dječaku Martinu (romani za mlade): *Sportski život letećeg Martina*, *Balkanska Mafija*, te *Martin protiv CIA-e i KGB-a*. Ta mu je trilogija donijela veliku

popularnost među mladima i ušla je u program školske lektire za osmi razred. U goste nam je ove školske godine stigao doista zanimljiv književnik, kao što su zanimljivi i uzbudljivi i njegovi romani o neobičnom Martinu, dječaku sa zagrebačke Trešnjevke. Samo za vas, drage nam čitatelje, mi smo književniku postavili nekoliko pitanja u kojima nam je otkrio kako je nastao lik Martina, kako su nastali njegovi dramski tekstovi, je li teško napraviti televizijsku seriju i još mnogo toga. Stoga, pročitajte književnikove odgovore u nastavku.

Skriva li Martin barem neki mali djelić vaše biografije?

-Svaki pisac unosi dio svog vlastitog svijeta u sve što piše pa tako je i Martin jedan dio moje mladosti, mojih snova i naravno svakodnevnih stvari koje sam proživio. Martin je kombinacija stvarnog i izmaštanog.

Kada ste i kako počeli pisati romane za mlade?

-Ja sam relativno kasno počeo pisati romane za mlade. Naime, prije sam počeo pisati za starije, za odrasle. Prva zbirka priča je nastala kada sam imao dvadeset i dvije godine, a zove se *Okus mesa*. To je zbirka priča koja je odgovarala ondašnjem mojem razmišljanju. Nastala je u bunt, nezadovoljstvu kojeg svaki mladić u sebi nosi, s jednom dozom groteske i svega onoga što me je tada zaokupljalo. Martina sam napisao kada sam već iza sebe imao priličnu količinu napisanih drama i scenarija. Pisao sam ga u zrelijoj fazi moga života.

Osim što pišete romane za mlade, Vi ste se okušali i u mnogim drugim književnim zadacima. Napisali ste dvije značajne zbirke pripovijedaka. Možete li nam pobliže predstaviti te zbirke? Na kojim se motivima temelje?

-Sad su već tri zbirke. Prošle sam godine tiskao treću zbirku. Te zbirke pripovijedaka su ustvari iz jako rane faze moga pisanja. Tada sam bio vezan uz jednu grupu ljudi koja je u to vrijeme počela pisati, a danas su to izuzetno poznati pisci, poput Pavličića, Gorana Tribusona, Mirka Barbierija. Bila je to

grupa ljudi koja je bila vezana uz jedan časopis. Mi smo za svaki tjedan pisali po jednu priču. Kad se toga nakupilo kroz tri godine izdali smo svoju prvu knjigu. Te priče je karakterizirala jako velika količina fantastičnosti, imaginacije, elemenata grotesknog, bizarnog... Taj element fantastičnog u književnosti je dolazio od u to vrijeme jako poznatog argentinskog pisca, Jorgea Luisa Borgesa. Onda su nas, cijelu generaciju prozvali fantastičarima. Međutim, ja nisam toliko osjećao Borgesa kao literarnog oca, više su na mene utjecali neki drugi pisci poput Čehova, Kafke itd. J. L. Borges mi je bio drag, čitao sam ga, ali nisam toliko sličan s njim. U drugoj zbirci pripovijedaka *Surove kazališne priče* ja sam već bio zaražen kazalištem. Počeo sam se puno družiti s glumcima, glumicama i režiserima. Kazalište me je privuklo i shvatio sam da želim pisati za kazalište. Tada slijedi jedna faza kada sam puno pisao isključivo za kazalište. Tada su nastale kazališne drame, njih deset ili jedanaest i one su izvedene u hrvatskim i nekim stranim kazalištima. Treća zbirka nastala je od trinaest pripovijedaka koje sam napisao kroz posljednjih dvadeset godina, a tematski su povezane.

Pisali ste i kazališne drame. Što je teže napisati, roman za mlade ili jednu kazališnu dramu? U čemu ste se Vi više našli?

-To je teško reći. Svaki posao je jako odgovoran, a koliko je težak ovisi o tome koliko je čovjek koncentriran i inspiriran. *Športski život letećeg Martina* napisao sam s velikom lakoćom. Bio sam strašno koncentriran. Dugo je to u meni sazrijevalo i imao sam silnu želju da to što prije napišem. Rečenice su same iz mene tekle. Sa zadnjom knjigom sam se prilično namučio budući da sam je pisao u dva navrata. Prvo sam napisao 70 stranica teksta i pohranio ga u ladicu i neko vrijeme

nisam pisao, nekih pet mjeseci. Kada sam uzeo ponovno taj rukopis uvidio sam da nemam više ništa s time, da sam potpuno izišao iz toga i morao sam pisati ispočetka. Neke kazališne drame sam pisao s većom lakoćom, a oko nekih sam se jako namučio. Teško je reći što je teže stvoriti!

Ispričajte nam nekoliko riječi o *Histrionima*. Naime, vi ste jedan od osnivača te čuvene glumačke družine?

-*Histrioni* su krasna faza moga života. To je rezultat jednog druženja sa vrsnim glumcima koji su u to vrijeme bili nezadovoljni sa svojom pozicijom i htjeli su stvoriti svoje vlastito kazalište. Ja sam s druge strane bio zaražen kazalištem i to me privuklo. Mi smo prijatelji već 35 godina, prije svega mislim na Grigora Viteza, Žarka Potočnjaka i mnoge druge. U početku s ono malo novaca, što smo ih imali, zakupili smo jedan mali prostor u Vlačkoj ulici, jedan tavan kojeg smo pobojali u crvenu i crnu boju. Tamo smo u početku igrali kazališne predstave. Tek kasnije su *Histrioni* prešli u jednu drugu fazu i postali pravo pučko kazalište. Igrali smo brojne tekstove, od Marina Držića do Ranka Marinkovića. Družeci se s glumcima i putujući s njima sagledao sam drugu stranu kazališnog teksta i puno naučio od njih. Naučio sam kako stvoriti što bolji kazališni tekst, kako pisati tekst za žive ljude. Putovanja su bila krasna! Brodom smo putovali od otoka do otoka, a predstave su se igrale na otvorenome. Bili smo pravi histrioni, budući da «histrion» i znači putujući glumac. Ja sam danas s njima prijatelj, ali više nisam radom vezan za *Histrione*. Inače, za *Histrione* sam bio vezan kroz dramaturški rad.

Osim kazališta tu je i televizija. Autor ste dvije televizijske serije *Troje u dvorcu* i *Razgovor sa sjenama*. Kako je došlo do vaše suradnje s televizijom i je li teško napraviti tv - seriju?

-Uz televiziju sam vezan više od 25 godina, urednik sam u dramskom programu. Četiri godine bio sam i glavni urednik dramskoga programa i tada smo radili puno serija i kazališnih drama. Moja prva suradnja s televizijom je zapravo počela s dječjim programom HTV-a. Serija se zvala *Troje u dvorcu*.

Razgovor sa sjenama je serija koja je u potpunosti moja ideja. Naime, dječji program je snimio jako puno kratkih dokumentarnih filmova koji su bili rađeni prema pričama starih hrvatskih pisaca. Ti filmovi čuvali su se u arhivi televizije nakon što su jednom prikazani. Ja sam došao uredniku i rekao da imam ideju da te stare filmove pretočimo u novu seriju. Zamislio sam to u obliku razgovora. Napisao sam dijalog s piscem kojega više nema, ali na način kako bi on razgovarao da je tu. Te pisce su igrali poznati hrvatski glumci. Zamislio sam da profesionalni glumac igra i tog čitatelja koji vodi razgovor, ali režiser je bio protiv toga. Ustrajao je u tome da to moram odigrati ja. Tako sam glumio vlastiti tekst. Nije mi bilo lako, ali su mi ljudi s kojima sam radio u tome izuzetno pomagali. Snimljeno je dvadeset nastavaka.

S radom na televiziji sam uglavnom zadovoljan. Ima dosta stvari s kojima se ponosim.

Jeste li ponosni na svoje korijene? Naime, potječete od loze slavnoga hrvatskoga bana Josipa Jelačića, baruna od Bužima? Ispričajte nam o tome?

-Ponosan sam na činjenicu da potječem iz te obitelji, ali nikada se nisam s time zanosio. U Zagrebu je osnovano Plemičko društvo, ali ja nisam član. Meni su važniji ljudi koje mogu nazvati plemstvom duha. Što se tiče tog poziva plemstva, ja nemam tu vrstu taštine i to mi ništa ne znači.

Za kraj recite nam kako vas se svidio boravak u našoj školi i hoćete li nam opet doći u goste?

-Ja nisam potpuni stranac u Crikvenici. Moji korijeni sežu malo južnije. Moja je majka rodom iz Senja. Senj je moj rodni grad. Volim čakavicu, iako sam je s vremenom nažalost izgubio, a znao sam je. Dolazim redovito u Crikvenicu na Jadranske susrete i uvijek sam se ovdje dobro osjećao.

Ivana Novak, Antonija Manestar 7.c

Iva Šumonja, Vlatka Mašić, 5.c

VODA JE ŽIVOT KOJI TEČE

Obilježili smo SVJETSKI DAN VODA, 22. ožujka. Kako? U holu naše škole uredili smo pano posvećen ovom važnom datumu kako bismo kraj njega načas zastali i zapitali se što možemo učiniti da zaštitimo vode našega planeta, što možemo i moramo učiniti kako bismo osigurali opstanak života na Zemlji. Naime, milijune i milijune godina voda je pripremala naš planet za razvoj života na njemu. Voda je čudnovata materija koja se sastoji od dva atoma vodika i jednog atoma kisika. Ima čak tri agregatna stanja: tekuće, kruto i plinovito. Život i voda su nerazdvojni! Bez vode nema života ni za jedan organizam. Voda čini veći dio našega tijela, našega

planeta. Sve ono što činimo vodama našega planeta činimo vodama našega tijela. Svaki otpad kojega odbacimo u vodu doteče natrag k nama.

"VODA JE OSNOV SVEGA, IZ VODE JE SVE I SVE SE U VODU VRAĆA"

(Tales)

Čovjek ima pravo na vodu kao prirodni resurs, ali isto tako ima obavezu da je racionalno koristi i čuva od zagađenja i iskorištavanje, koje ne bi bilo u skladu s održivim razvitkom. Štednja vode jedan je od uvjeta opstanka, a tu uvelike i mi možemo pomoći, što znači da ako želimo osigurati budućnost moramo štedjeti i zaštititi vodu. Svakako, najveći potrošač vode je postupak navodnjavanja tla.

Činjenica je da geografija kaže kako voda čini 75 % našega planeta. To nas može navesti na pomisao da se radi o nepresušnim zalihama vode, međutim to nije tako.

Slatka voda čini svega 1,23 %, od toga 1,19 % vode okovano je u led. Ostaje 0,04 % vode, a od toga svega 0,02 % vode je nezagađeno i dobro za piće.

Nezdrava i zagađena voda uzročnik je mnogih teških zaraznih bolesti kao što je malarija, kolera, žuta groznica te druge smrtonosne bolesti. Statistika kaže da godišnje zbog nedostatka pitke vode umire oko 25 milijuna ljudi, a od toga 15 milijuna djece.

Stoga, ne razbacujmo se s vodom! Razmislimo o tome svaki dan kada peremo ruke, zube, tuširamo se, peremo automobile. Dok mi razlijevamo tu dragocjenu tekućinu na drugom kraju svijeta njezin nedostatak ljudi plaćaju životom.

OBIŠLI SMO VODOVOD ŽRNOVNICU

Kako mi dobivamo pitku vodu u svoje domove provjerili smo na pravom mjestu. Učenici šestih razreda naše škole u pratnji nastavnice biologije Olge Arnaut posjetili su vodocrpilišta i vodospremišta Vodovoda «Žrnovnica» iz kojih svakoga dana u naša kućanstva dolazi tako dragocjena pitka voda. Puno toga su tamo naučili i vidjeli, a djelić svega toga htjeli su pokazati i nama, stoga su se vratili s mnoštvom zanimljivih fotografija s terena. Njihova je kamera

zabilježila prekrasan izvor, bogata spremišta vodom, unutrašnjost mnogobrojnih laboratorija, mnoge čudne uređaje kojima se pročišćuje i priprema pitka voda. Upoznali su tamo drage i stručne ljude koji su im s puno volje pojasnili što je sve potrebno učiniti s vodom na njenom putu od izvora do naših domova.

Hana Jurčić, 6.b
Valentina Barac, 6.b
Dominik Komadina, 6.b

MOJA PRIJATELJICA SOFIA

Ja sam Iva, učenica 3.b razreda. Naša učiteljica često kaže da smo mi mali "genijalci". To je zato jer se trudimo da sve što radimo bude upravo onako kako mi to i želimo. A vjerujte, među nama ima pravih malih zvjezdica. Jedna takva sjaji pravim zlatnim sjajem. To je moja prijateljica Sofia, Sofia Marušinac. Voljela bih da je i vi upoznate pa sam je zato zamolila da odgovori na neka pitanja.

Kada si se odlučila baviti sportom i zašto baš plivanjem?

- Plivati sam naučila vrlo rano. U svojoj trećoj godini krenula sam na tečaj plivanja. Zvoljela sam plivanje i more i sada plivam skoro svaki dan. Treniram u Crikveničkom plivačkom klubu.

Koliko si do sada bila uspješna na natjecanjima?

- Sudjelovala sam na mnogim natjecanjima i bila sam veoma uspješna. Imam 5 medalja, a najdraže su mi dvije zlatne koje sam osvojila ove godine. Bilo je to županijsko i međunarodno natjecanje održano u Rijeci, u kategoriji delfin.

Čula sam i da si preplivala maraton Crikvenica-Šilo. Ispričaj nam nešto o tome.

- Bilo je to čarobno iskustvo, održano povodom Dana grada Crikvenice 2007. godine. Plivala sam također stilom delfin. Cijelim putem pratile su nas barke. Moja prijateljica Gloria i ja bile smo najmlađe sudionice.

Vjerujem da znaš da je cijeli naš razred zbog toga veoma ponosan na tebe. I za kraj, što bi ti poručila svojim prijateljima?

- Plivajte što više, jer plivanje je najljepši sport na svijetu.

Iva Derossi, 3.b

SVJETSKI DAN MOČVARNIH STANIŠTA

2.veljače svjetski je dan močvarnih staništa. Njime se obilježava 2.veljače 1971.- dan kada je u Ramsaru, iranskom gradu na obalama Kaspijskog jezera, donesena Konvencija o močvarama od međunarodne važnosti naročito kao staništa ptica močvarica.

Od 1997. svake godine vladine agencije, nevladine udruge i grupe građana na svim razinama koriste ovaj dan za poduzimanje akcija s ciljem podizanja javne svijesti o vrijednostima močvarnih staništa i Ramsarskoj konvenciji

Predstavnik Republike Hrvatske Ramsarsku konvenciju potpisao je 1994. godine. U međuvremenu Hrvatska je dostavila četiri močvarna područja koja su uvrštena u Ramsarski popis:

Kopački rit, Lonjsko i Mokro polje, Crna Mlaka i donji tok rijeke Neretve.

Ukupna njihova površina je oko 80.000 ha. Od toga na Kopački rit otpada nešto više od 17.000 ha, na Mokro i Lonjsko polje oko 50.500 ha, na Crnu Mlaku oko 620 ha, a na donji tok rijeke Neretve oko 11.500 ha.

Do danas je Ramsarsku konvenciju potpisalo 116 država. Ramsarsku konvenciju potpisala je i Republika Hrvatska.

Ukupna površina močvara koje su Ramsarskom konvencijom zaštićene iznosi nešto više od 7000.000 četvornih kilometara. No, ta se površina neprestano povećava.

Zemlje potpisnice Ramsarske konvencije na konferenciji godine 1999. obvezale su se da će do 2005. godine znatno povećati močvarne površine koje su zaštićene po načelima Ramsarske konvencije. Također će nastojati povećati broj država potpisnica te konvencije.

Pojam i definicija močvarnog područja ipak se pomalo mijenjala u zadnje vrijeme. Naime, prema Konvenciji močvarno područje je svako vlažno područje. Od godine 1999. u močvarna područja uvrštena su i vlažna područja na krasu. To je za Hrvatsku od posebne važnosti, jer nešto manje od 50 posto teritorija Hrvatske pripada krasu.

USKRS U NAŠOJ ŠKOLI

HUMANITARNA AKCIJA PRODAJE USKRŠNJIH JAJA

I ove godine naša se škola s velikom radošću uključila u humanitarnu akciju prodaje uskršnjih jaja koju je organizirao Grad Crikvenica. Naši učenici pod vodstvom nastavnice Ljiljane Mužević uredili su čak sedam stotina jaja tehnikom mramoriranja i pjeskarenja u veselim šarenim bojama. Prodaja jaja bila je organizirana na Veliki četvrtak, 20. ožujka, a naši su učenici prodavali jaja na Trgu Stjepana Radića pored skulpture «Riba», kipara Zdravka Gržičića. Interes Crikveničana bio je velik pa su mnoga vesela jaja ubrzo našla svoga vlasnika. Učenici područnih

odjeljenja u Dramlju i Jadranovu također su se uključili u ovu akciju te su veselim licima i šarenim jajima razveselili svoje sumještane u predblagdansko vrijeme. Jaja su prodavana po promotivnoj cijeni, a sav novac ove je godine namijenjen za Udrugu invalida Grada Crikvenice i djecu s posebnim potrebama.

Uskrs se obilježavao i zanimljivim radionicama naših najmlađih učenika. Njihove su vrijedne ručice izrađivale uskršnje košarice u veselim bojama i s puno mašte.

Loren Lelas, 5.c

EKO ŠKOLA KAO NAČIN ŽIVLJENJA

Piše Olga Arnaut, nastavnica biologije

Eko škole su europski projekt koji pruža mogućnost djeci da ostvare aktivnu ulogu u skrbi za svoj okoliš. Ovim projektom jasno se određuje i usmjerava na koji se način nastavni sadržaj o zaštiti okoliša, koji su dio redovnog školskog programa, primjenjuju u svakodnevnom životu škole. U okviru programa eko škole posebna se pozornost daje smanjivanju i zbrinjavanju otpada, racionalnom iskorištavanju energije i vode te uređenju školskog dvorišta. To je dobar početak za razvijanje pozitivnog stava i osobne odgovornosti na području zaštite okoliša. Danas smo svjedoci da mogu djelatnosti čovjeka, koji sebe naziva HOMO SAPIENS ili "mudri čovjek", značajno utjecati na naš planet, klimatske promjene, oštećenje ozonskog omotača, kisele kiše, onečišćenje voda i tla, nerazumnu potrošnju itd. Sedamdesetih godina

prošloga stoljeća porasla je zabrinutost svjetske javnosti zbog degradacije okoliša izazvane naglim civilizacijskim napretkom. Problemi zaštite okoliša prestali su biti isključivo predmet nacionalne politike. Godine 1972. u Stockholmu je održana prva Konferencija UN-a o zaštiti okoliša na kojoj je sudjelovalo 113 zemalja i oko 400 raznih organizacija. Radna skupina ove konferencije je upotrijebila pojam «trajno održiv razvoj» koji ubrzo postaje geslo i okosnica nove međunarodne globalne ekološke politike. Prvi temelji ove politike položeni su 1992. godine u Rio de Janeiru gdje je taj pojam postao poznat široj svjetskoj javnosti. Zaključni dokument ove

konferencije je "AGENDA 21" (u prijevodu agenda znači – to što treba naučiti, tako da ovaj dokument možemo smatrati radnim programom za 21. stoljeće.) Ovaj dokument prihvatilo je i potpisalo 179 zemalja, a među njima i Hrvatska.

Sabor RH donio je i Deklaraciju o zaštiti okoliša kojom se Hrvatska opredjeljuje za koncepciju održivog razvoja.

Stupanj razvijenosti nekog društva danas se određuje i prema stupnju svijesti o potrebi očuvanja okoliša i načinu rješavanja ekoloških problema. Promicanjem ekoloških spoznaja i razvojem ekološke svijesti želimo odgojiti neke nove generacije koje će prije svega imati potrebu, ali i veliku količinu znanja kako da poboljšaju kakvoću življenja bez narušavanja okoliša, da sačuvaju ljepotu prirode te bogatu floru i faunu. Ekološki problemi današnjice nisu problemi pojedinca, skupine ljudi ili pojedinih država već su to planetarni problemi. Od tuda potječe sintagma "MISLI GLOBALNO, DJELUJ LOKALNO".

Što smo mi radili u ovoj školskoj godini?

RJEŠAVALI SMO SVJETSKJE PROBLEME NA LOKALNOJ RAZINI.

U našoj školi redovito se provodi edukacija o važnosti ekologije za trajno održiv razvitak našega grada, potiče se usvajanje zdravih životnih navika za kvalitetniji život. Najviše pozornosti posvećuje se uređenju zelenih površina, a redovito vrt opremamo i novim sadnicama u cilju postizanja bioraznolikosti školskoga vrta. Vodi se računa o zbrinjavanju otpada. Naše teme rada vezane su za zbrinjavanje otpada, štednju energije, štednju vode i zdrav život. U proteklom

periodu škola je u akcijama prikupljanja staroga papira skupila 25 tona papira. Koristimo štedljive sijalice čime je potrošnja energije tijekom zime smanjena. Savjesnim radom naše eko patrole na vrijeme se otklanjaju kvarovi vodovodnih cijevi. Školsku marendu obogatili smo integralnim kruhom, mlijekom i voćem. Svi učenici uključeni su u eko i humanitarni rad, budući da sav novac prikupljen u akcijama doniramo učenicima s posebnim potrebama. Osim svih spomenutih akcija, mi kao eko škola sudjelujemo svake godine na eko kvizu "Lijepa naša" sa zanimljivim temama i projektima. Imamo izuzetno kvalitetnu suradnju s Šumarijom Crikvenica pa smo u protekle dvije godine zasadili 1750 sadnica crnoga bora. Lijepo surađujemo i s GKTD "Murvica" te Domom zdravlja u Crikvenici. Izradili smo školsku zbirku morskih puževa i školjaka. Organizirali smo planinarske izlete na Krk, Cres, Zagradski vrh, Lukovo i Zavraticu. U ovoj školskoj godini sudjelovali smo i u Europskom tjednu kretanja, a sve ostale važne datume redovito pratimo i obilježavamo sadržajima na panou u holu škole.

Upamtimo!

*Sve što zadesi Zemlju, zadesit će i sinove Zemlje!
Zemlja ne pripada čovjeku, čovjek pripada Zemlji!
Čuvajte Zemlju za vašu djecu i volite je!*

NOVOSTI IZ NAŠE ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Mala novinarska družina posjetila je našu školsku knjižnicu. Tamo nas je dočekala uvijek raspoložena i ljubazna knjižničarka Renata Gržac koja nam je ispričala sve o radu knjižnice i upoznala nas s mogućnostima koje nam ta "oaza mira" u školi pruža.

Većina vas se zasigurno ponekad zapitala o tome koliko knjiga ukupno ima na policama naše knjižnice. Da ne biste, nošeni znatiželjom, pohitali u knjižnicu i počeli brojati redom knjige, evo vam odgovora!

U fondu naše knjižnice ima oko 6000 knjiga, od čega 4300 knjiga pripada učeničkom fondu dok učiteljski fond broji 1800 knjiga. Osim knjiga, možete koristiti otprilike 18 naslova časopisa, 185

video kaseti i DVD-a te edukativne CD-ROM-ove. Najveći se dio knjižne građe posuđuje, ali u našoj knjižnici postoje i knjige koje su samo za uporabu u prostoru knjižnice ili za potrebe nastave. Knjižna građa najvećim je dijelom računalno obrađena tako da je od početka 2008. godine započeta i posudba knjiga uz pomoć računala. Na taj način je pojednostavljena posudba, ali i vraćanje knjiga. Školska knjižnica godišnje dobiva određena sredstva od Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa za nabavu novih knjiga, dok značajna sredstva osigurava i Grad Crikvenica. Kada se nabavljaju nove knjige, knjižničarka uvažava i želje učenika koje se nalaze na KNJIGOMJERU. Ne znate što je knjigomjer? To je plakat na kojemu učenici glasuju za najomiljeniju knjigu. Na posljednjoj je takvoj top ljestvici književnik Miro Gavran zasjenio sve ostale književnike jer su se među najomiljenijim knjigama, uz još uvijek aktualnog *Harryja Pottera*, našle čak četiri njegove knjige: *Kako je tata osvojio*

mamu, Halo, ljubavi, Svašta u mojoj glavi te Zaljubljen do ušiju. Zahvaljujući računalnoj obradi knjižnične građe, novost u knjižnici je i *bilten prinovljene građe*. U njemu se ispisuju najnoviji naslovi knjiga koji su pristigli u knjižnicu, a sadrže sadržaj knjige, ali i tehnička obilježja knjige.

Naša knjižničarka rekla je da je važan dio njezina posla i rad s učenicima. Učenje je cjeloživotni proces, pa tako knjižničar ima važan zadatak kroz organizirane nastavne sate ili individualno pomagati učenicima da se nauče koristiti različitim izvorima znanja i informacijama. I, ono što je nezaobilazno,

knjižnica je oduvijek promicala knjigu i čitanje, jer čitajući djela lijepe književnosti obogaćujemo svoj duh i bogatimo svoj rječnik. Čitatelj je uvijek u aktivnom odnosu prema knjizi budući da ona djeluje na njegove osjećaje te potiče maštu i bolje razumijevanje svijeta, kako onoga unutarnjeg tako i onoga koji nas okružuje i kojega smo dio, ispričala nam je knjižničarka.

Dosada su našu školu posjetili mnogobrojni hrvatski književnici, a organizacija književnih susreta također spada u opis posla knjižnice. Ove nastavne godine, družili smo se s Titom Bilopavlovićem i Dubravkom Jelačićem Bužimskim, koji su nam pripovijedali o svom životu i književnomjetničkom radu. Knjižnica surađuje i s Kazališnom radionicom „Malik“ iz Rijeke te HNK-om Ivana pl. Zajca iz Rijeke. Pogledali smo tako u ovoj školskoj godini zanimljive predstave, balet *Romeo i Julija* te glazbenu komediju *Nonsense*. Hvale vrijedno jest i to da se učenicima osigurao besplatan prijevoz, a učenici su platili samo cijenu ulaznice. Knjižničarka Renata Gržac, u razgovoru je naglasila kako to možemo zahvaliti našoj ravnateljici Deani Čandrlić – Zorici, što je podržala ovu inicijativu, kao i Gradu koji je osigurao sredstva za prijevoz učenika.

Knjižničarka je s nama podijelila i neke aktivnosti koje planira realizirati u skoroj budućnosti. Pa tako, nakon računalne obrade knjižnog fonda, slijedeći bi korak bio kreiranje mrežnih stranica knjižnice kao i online kataloga. Tako bi nam sve potrebne informacije o knjižnici bile dostupne i u našim domovima. Postoji želja, kaže Renata Gržac, da se proširi i suradnja s Narodnom knjižnicom i čitaonicom.

I što poručiti za kraj!

Nakon toliko truda koji je uložen ipak se nađe pokoji učenik koji svoje nezadovoljstvo iskali na knjizi. No, većina učenika čuva posuđene knjige i vraća ih na vrijeme. A knjižničarka, uz pomoć malih knjižničara, nastoji «zakrpati sve ranjene knjige» za iduće generacije učenika.

Stoga, mislimo i na druge! Čuvajmo knjige i olakšajmo posao našoj knjižničarki.

Ovom prilikom zahvaljujemo se Renati Gržac na razgovoru i želimo joj puno uspjeha u daljnjem radu!

Vedrana Šegulja, 7.c

NAŠI UČENICI POSJETILI NARODNU KNJIŽNICU I ČITAONICU

Učenici 3.a i 3.b razreda, u pratnji svojih učiteljica i knjižničarke, posjetili su Narodnu knjižnicu i čitaonicu u Crikvenici. U razgovoru s ravnateljicom Ksenijom Car Ilić doznali su da Narodna knjižnica ima četiri puta više knjiga od naše školske knjižnice. Kada bude preseljena u novi prostor, djeca grada Crikvenice dobit će i pravi dječji odjel i odjel za učenje, a osim knjiga moći će posuđivati i filmove te zvučne CD-e.

Bio je ovo lijep način da se obilježi Međunarodni dan dječje knjige. Nadamo se da će do idućeg posjeta knjižnica našega grada biti u novom, velikom i modernom prostoru.

Renata Gržac

PUTUJMO KROZ VRIJEME

(Projekt 3. razreda i nastavnice Mirjane Vičević)

Putovanje kroz vrijeme!?! Ludilo! Ako ste pomislili kako bi to bilo odlično, ali i nemoguće, varate se! S učenicima trećeg razreda naše škole putovati kroz vrijeme i nije neki problem. Vesela posada i njihova kapetanica, nastavnica Mirjana Vičević pozivom na prezentaciju njihova projekta «Putujmo kroz vrijeme», omogućili su i nama da postanemo putnici njihovog vremeplova. Vratili smo se u vrijeme kočija, starih automobila, pegli na žeravicu, ferala, pločica

za pisanje kojima su se služile u školi naše none, u vrijeme glagoljice, starih plesova, crikveničkih napjeva i u vrijeme kada se nosila narodna nošnja. Putovati kroz prošlost bilo je izuzetno zabavno i zanimljivo, međutim odlazak u budućnost oduševio je prisutne. Mališani imaju zaista sjajnu maštu! Uživali smo u njihovim izvedbama modernih plesova, osmišljenim

kreacijama za budućnost, a vjerovali ili ne, izradili su i maketu automobila budućnosti. Rado su nas upoznali i s performansama tog neobičnoga zdanja. Vjerujte nam, to je automobil kojega bi svatko poželio. Vidjeli smo i čuli puno toga o tome kako je bilo nekada, kako je sada i što možemo očekivati u budućnosti.. Zaključak!? S ovako dosjetljivim, vrijednim i pametnim mališanima naša svjetlija budućnost je zagarantirana. Trebamo im dati priliku i svakako računati na njih!

Likovni rad našeg učenika plasirao se na DRŽAVNO NATJECANJE «LIK 2008.»

Antonio Kovačev, 2. razred, OŠ "Vladimir Nazor", Crikvenica.

Njegovo ime je Antonio Kovačev. Učenik je drugog razreda područnog odjeljenja naše škole u Dramlju. Taj marljivi dječak lijepo čita, lijepo piše, ali još ljepše crta. Njegov likovni talent doveo ga je ove godine i do uspjeha na kojeg smo svi ponosni, a pogotovo njegova nastavnica likovne sekcije Maja Lončarić i nastavnica razredne nastave Marija Mrakovčić - DRŽAVNO NATJECANJE "LIK

2008.". Rad pod naslovom "Glagoljica – dizajn tekstila" izabran je između 750 radova kao rad vrijedan odlaska na najveći nivo natjecanja. Bravo Antonio!

RASTANAK S OSMAŠIMA

Ivana Barac, Filip Baričević, Ardijan Bećiri, Hamza Bećiri, Ana Marija Belamarić, Matija Bistričić, Josip Blažić, Marko Brkan, Dean Gašparović, Andrea Grbčić, Edi Gržac, Lea Knežević, Klara Kondić, Damir Luketić, Lucia Ljubas, Edi Mađar, Franco Mašić, Toni Milinović, Silvije Novaković, Sara Primorac, Filip Sočković, Davora Šegulja, Mario Šubat, Luka Švast, Marc Leon Tomić, Martina Tominac, Tihana Trupković, Mauro Veljačić.
Razrednik: Jan Dupor

Albert Basha, Ivor Benić, Denis Brižić, Domink Car, Sara Čor, Alen Dautović, Filip Deranja, Mauro Domijan, Juan Fazlji, Ružica Ilijanić, Anamarija Jurković, Marko Jurinčić, Marino Klement, Iva Košuljandić, Maja Krnjić, Martina Kutija, Dino Kulišek, Klara Marković, Dejan Markprenkaj, Marija Markprenkaj, Marko Miletić, Tamara Pristušek, Filip Radil, Linda Srebrnjak, Doris Šaban, Gloria Unković, Alen Veljačić, Ivan Mijatović.
Razrednica: Suzana Grbčić

Ove godine, rastajemo se s još jednom generacijom učenika! Napuštaju nas osmaši, učenici 8.a i 8.b razreda. Učenici osmih razreda, uvijek su nam bili uzor i gledali smo ih sa strahopoštovanjem, stoga smo jedva dočekali priliku da malo popričamo s njima i saznamo što misle o ovoj školi, je li im žao otići te što planiraju nakon što napuste učionice u kojima su proveli brojne lijepe i manje lijepe trenutke. U nastavku pročitajte kako su neki od njih zamislili svoju budućnost!

Lea Knežević, 8.a

Ovu školu pamtit ću po prijateljima, nastavnicima, izletima, veselju, razredniku i razrednici u petom i šestom razredu. Bilo mi je zabavno u ovoj školi. Pamtit ću ovu školu i po raznim natjecanjima na kojima sam sudjelovala i osvojila mnoga priznanja. Upisat ću JEZIČNU GIMNAZIJU zato što volim jezike. Volim strane jezike i jezici mi oduvijek dobro idu. Za dalje još ne razmišljam, prerano je.

Andrea Grbčić, 8.a

Iz ove škole ponijet ću uspomene na mnogobrojne prijatelje, nastavnike, naročito našeg razrednika. Nakon završene osnovne škole želim upisati SREDNJU EKONOMSKU ŠKOLU, zato jer su u velikoj mjeri zastupljeni predmeti kao što su matematika, informatika i neki ostali predmeti za koje smatram da će mi biti korisni u životu i za ono čime se mislim baviti.

Marko Brkan, 8.a

Osnovnu školu neću pamtiti po ničem posebnom. Možda po nestašlucima. Volim računala, mehaničke stvari, stoga ću nakon završene osnovne škole upisati SREDNJU ELEKTROTEHNIČKU ŠKOLU. Smatram da ću to kasnije dobro unovčiti i želja mi je postati obrtnik.

Franco Mašić, 8.a

Pamtit ću boravak u ovoj školi po mnogim lijepim, ali i nekim manje lijepim stvarima, kako to obično biva. Ostat će mi, svakako, u lijepom sjećanju. druženje, brojna priznanja i nagrade. Želja mi je upisati SREDNJU UGOSTITELJSKU ŠKOLU ZA KUHARA. To mi je jedina želja i jedino što volim. Smatram da ću u tome biti uspješan.

Maja Krnjić, 8.b

Ovu školu pamtit ću po svim radosnim trenucima, nekim smiješnim stvarima koje su se tijekom školovanja događale u mom razredu. Bilo je i nekih manje lijepih trenutaka, ali pamtit ću samo one jako lijepe. Pamtit ću učitelje, pogotovo svoju razrednicu koja mi je puno pomogla, puno mi je značila i uvijek će mi značiti. Ostat će mi u sjećanju i nastavnica iz matematike. Smatram da sam puno naučila u ovoj školi što će mi u daljnjem životu itekako trebati. Nekada sam mislila da to nije tako, međutim sada mi je jasno da je ovo znanje koje odavde nosim dragocjeno.

Na jedan način mi je žao što odlazim, osjećam nostalgiju za djetinjstvom, a opet na drugi se način veselim jer me čekaju nove avanture. Upisat ću MEDICINSKU ŠKOLU, smjer ZUBOTEHNIČAR. To mi je želja od moje sedme godine. To zaista želim, a i svi mi govore da sam kreativna i vješta s rukama. Smatram da je to za mene dobar odabir, štoviše mislim da sam stvorena za to zanimanje.

Iva Košuljandić, 8.b

U ovoj školi stekla sam brojne prijatelje, bilo je lijepih trenutaka druženja s njima. I zato nosim odavde mnoge lijepe uspomene. Pamtit ću uglavnom ta lijepa iskustva. Najljepše uspomene vežem uz svoju razrednicu. Od nje sam mnogo naučila. Kada to kažem ne mislim samo na gradivo koje nam je predavala, već i na sve stvari koje je s nama podijelila iz svog osobnog iskustva i tako nas pripremala za daljnji život. Upisat ću OPCU GIMNAZIJU zato što još ne znam točno čime bih se bavila u budućnosti, a ovako imam još

četiri godine da donesem pravu odluku o upisu na fakultet.

Filip Deranja, 8.b

Kao i ostalima i meni će u lijepom sjećanju ostati prijatelji s kojima sam boravio sve ove godine u razredu, nastavnici, a pogotovo razrednica koja mi je uvelike pomogla u školovanju. Ona se ustrajno zalagala i borila za sve nas. Želja mi je upisati MEDICINSKU ŠKOLU, smjer FARMACEUT. To me zanima, a i u priličnoj mjeri su zastupljeni predmeti kemija i biologija, što mi ide. Volim kemijati!

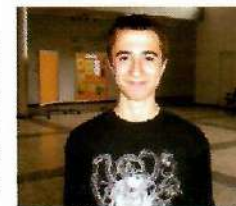

Alen Dautović, 8.b

Ovu školu neću pamtiti po nečem baš onako posebnom što bih mogao izdvojiti. Uglavnom ću je pamtiti po nastavnicima koji su nas puno naučili i, naravno prijateljima iz razreda za koje se nadam da ćemo bez obzira na ovaj rastanak i dalje ostati u kontaktu. Nakon završenog osmog razreda upisat ću SREDNJU ŠKOLU ZA RAČUNALNOG TEHNIČARA. Razlog je jednostavan, volim računala!

Marko Jurinčić, 8.b

Dogodovštine, nastavnici, prijatelji, razrednica koja nas je uvijek bodrila i pomagala nam... To su uspomene koje ću ponijeti odavde. U lijepom sjećanju ostat će mi i nastavnici u mlađim razredima. Ovdje je bilo zabavno! Upisat ću SREDNJU ŠKOLU ZA WEB-DIZAJNERA. Volim rad na računalu, dobar sam u tome i mislim da mogu pridonijeti računalnom napretku.

SRETNNO !!!

Ana Kalanj, Anja Šegulja, 7.c
Doris Noč, Lucija Šušnja, Ariana Kulišek, 5.c

NAŠI UČENICI NA NATJECANJIMA

HRVATSKI JEZIK

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

Silvia Sobol, (7. b) – mentor Ivana Jovanović

Barbara Klanfar, Anja Šegulja (7.c.) – mentor Jasmina Manestar

Ivana Barac, Lea Knežević, Maja Krnjić, Gloria Unković (8.r) – mentor Suzana Grbčić

LIDRANO, 2008.

RADOVI UPUĆENI NA ŽUPANIJSKO NATJECANJE

Literarni izraz:

Iva Pahlić (4.a) – mentor Tatjana Vukić

Patrik Car (6.b) – mentor Suzana Grbčić

Novinarski izraz:

Gracian Čop (7.c) – mentor Jasmina Manestar

Scenski izraz:

Juraj Lisica (4. r. PŠ Jadranovo) – mentor Ankica Gržac

MATEMATIKA

UČENICI UPUĆENI NA MEĐUŽUPANIJSKO NATJECANJE

Bruno Matejčić (5.b), Leo Matejčić (5.b), Dajana Ostrun (5.a) – mentor Ana Kirinčić

FIZIKA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

Ivana Barac, (8.a) – mentor Jan Dupor

EKO KVIZ

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

Lea Knežević (8.a), Irena Skrbini (7.b), Ivana Škara (6.b), Lea Domijan (5.b) - mentor: Olga Arnaut

LIK, 2008.

NATJECANJE IZLOŽBA IZ LIKOVNE KULTURE

RAD UPUĆEN NA DRŽAVNO NATJECANJE

Antonio Kovačev (2. r. PŠ Dramalj) – mentor Maja Lončarić

ŠKOLSKO ŠPORTSKO DRUŠTVO "KAŠTEL" OŠ VLADIMIRA NAZORA

ODBOJKA (djevojčice)

Ispale u 3. kolu županijskog prvenstva

Anamarija Belamarić, Valentina Bačić, Klara Marković, Bernarda Car, Arijana Pavat, Barbara Klanfar, Petra Gugleta, Morena Vuk, Martina Kutija, Vedrana Glavan, Chiara Horvat, Irena Skrbín, Iris Car.

Voditeljica: Jelena Maček

RUKOMET (dječaci)

Ispali u 4. kolu županijskog prvenstva

Ivor Benić, Filip Baričević, Hrvoje Gjurkinjak, Paulo Grozdek, Emanuel Morožin, Mateo Lolić, Leon Horvatić, Dino Derossi, Filip Deranja, Denis Barišić, Dominik Car, Gordan Pavlić.

Voditelj: Robert Pavlić

KOŠARKA (dječaci)

2. mjesto na županijskom prvenstvu

2. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Mauro Veljačić, Mauro Domijan, Alen Mandžuka, Nikola Gačić, Luka Ratkajec, Marko Jurinčić, Matija Bistričić, Domagoj Tus, Alen Dautović, Dean Gašparović, Eduard Šubat, Ednan Bešlija.

Voditelj: Petar Gračaković

NOGOMET (dječaci)

1. mjesto na županijskom prvenstvu

4. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Juan Fazlji, Marko Miletić, Kujtim Fazlji, Dean Gašparović, Damir Luketić, Antonio Mazzarolli, Albert Mutiši, Domagoj Grbčić, Hamzo Bećiri, Franco Mašić, Filip Sočković.

Voditelj: Jan Dupor

STOLNI TENIS (djevojčice)

1. mjesto na županijskom prvenstvu

1. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Linda Srebrnjak, Iva Košuljandić, Davorka Šegulja, Dorina Srebrnjak

Voditelj: Džoni Švarc

STOLNI TENIS (dječaci)

2. mjesto na županijskom prvenstvu

2. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Morić Duško, Mario Jeličić, Antonio Mazzarolli

Voditelj: Džoni Švarc

ATLETIKA (djevojčice)

1. mjesto na županijskom prvenstvu

2. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Gloria Unković, Davorka Šegulja, Klara Kondić, Iva Košuljandić, Stanka Mužević, Sara Čor, Iva Blažina, Ema Blažina, Natali Kostanjšek, Iris Car, Linda Srebrnjak, Martina Kutija, Barbara Deranja.

Voditelj: Džoni Švarc

ATLETIKA (dječaci)

1. mjesto na županijskom prvenstvu

2. mjesto na poluzavršnici državnoga prvenstva

Franco Mašić, Juan Fazlji, Marin Mujkanović, Sandro Stojčić, Dean Gašparović, Mauro Veljačić, Mauro Domijan, Alen Veljačić, Ivan Mijatović, Damir Poslek, Filip Deranja, Ivan Jurinčić, Mateo Pristušek, Filip Sočković.

Voditelj: Džoni Švarc

PLASIRALI SE NA ZAVRŠNICU DRŽAVNOGA PRVENSTVA!!!

1. STOLNI TENIS (djevojčice)
2. STOLNI TENIS (dječaci)
3. ATLETIKA (djevojčice)
4. ATLETIKA (dječaci)

ZAR ŽELIS PRILJAV OKOLIŠ?

JA SAM MRVICA

EKOLOŠKA KATASTROFA !!

KASNIJE...

PRIRODA ĆE ZAISTA HESTATI! OZONSKI ODHOTAC JE PUN RUPA!

